

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 347



Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

60e jaargang
16 oktober 2017

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2017/C 347/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2017/C 347/02	Zaak C-325/17 P: Hogere voorziening ingesteld op 31 mei 2017 door Windrush Aka LLP tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 22 maart 2017 in zaak T-336/15, Windrush Aka LLP/EUIPO	2
2017/C 347/03	Zaak C-340/17 P: Hogere voorziening ingesteld op 7 juni 2017 door Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 29 maart 2017 in zaak T-638/15, Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO	3
2017/C 347/04	Zaak C-373/17 P: Hogere voorziening ingesteld op 20 juni 2017 door Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH en Agria Beteiligungsgesellschaft mbH tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 16 mei 2017 in zaak T-480/15, Agria Polska e. a./Commissie	4
2017/C 347/05	Zaak C-395/17: Beroep ingesteld op 30 juni 2017 — Europese Commissie tegen Koninkrijk der Nederlanden	5
2017/C 347/06	Zaak C-396/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Oostenrijk) op 3 juli 2017 — Martin Leitner/Landespolizeidirektion Tirol	6

NL

2017/C 347/07	Zaak C-418/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Nürnberg (Duitsland) op 10 juli 2017 — Andreas Fabri en Elisabeth Mathes/Sun Express Deutschland GmbH	7
2017/C 347/08	Zaak C-425/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bayerische Verwaltungsgerichtshof (Duitsland) op 14 juli 2017 — Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten	8
2017/C 347/09	Zaak C-430/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 17 juli 2017 — Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV	9
2017/C 347/10	Zaak C-438/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 20 juli 2017 — Bondsrepubliek Duitsland/Taus Magamadov	9
2017/C 347/11	Zaak C-439/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Hamburg (Duitsland) op 20 juli 2017 — British American Tobacco (Germany) GmbH/Freie und Hansestadt Hamburg	10
2017/C 347/12	Zaak C-445/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria regionale del Lazio (Italië) op 24 juli 2017 — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Pilato SpA	11
2017/C 347/13	Zaak C-452/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de tribunal de commerce de Liège (België) op 27 juli 2017 — Zako SPRL/Sanidel SA	11
2017/C 347/14	Zaak C-457/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 31 juli 2017 — Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutschen Volkes eV	12
2017/C 347/15	Zaak C-459/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 31 juli 2017 — SGI/Ministre de l'Action et des Comptes Publics	12
2017/C 347/16	Zaak C-460/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 31 juli 2017 — Valérie SNC/Ministre de l'Action et des Comptes Publics	13
2017/C 347/17	Zaak C-462/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Hamburg (Duitsland) op 1 augustus 2017 — Tänzer & Trasper GmbH/Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft	14
2017/C 347/18	Zaak C-466/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Trento (Italië) op 3 augustus 2017 — Chiara Motter/Provincia autonoma di Trento	14
2017/C 347/19	Zaak C-472/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Giudice di pace di L'Aquila (Italië) op 7 augustus 2017 — Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia	15
2017/C 347/20	Zaak C-475/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Riigikohus (Estland) op 8 augustus 2017 — AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS/Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet	16
2017/C 347/21	Zaak C-476/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 4 augustus 2017 — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben	16
2017/C 347/22	Zaak C-478/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Cluj (Roemenië) op 9 augustus 2017 — IQ/JJP	17
2017/C 347/23	Zaak C-483/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 9 augustus 2017 — Neculai Tarola/Minister for Social Protection	18

2017/C 347/24	Zaak C-491/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court of the United Kingdom (Verenigd Koninkrijk) op 14 augustus 2017 — Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (vertegenwoordigd door zijn procesvertegenwoordiger Nik Eyton)	18
2017/C 347/25	Zaak C-496/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland) op 17 augustus 2017 — Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln	19
2017/C 347/26	Zaak C-497/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative d'appel de Versailles (Frankrijk) op 10 juli 2017 — Œuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)	20
2017/C 347/27	Zaak C-502/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Vestre Landsret (Denemarken) op 18 augustus 2017 — C&D Foods Acquisition ApS/Skatteministeriet	20
2017/C 347/28	Zaak C-503/17: Beroep ingesteld op 21 augustus 2017 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	21
2017/C 347/29	Zaak C-504/17: Beroep ingesteld op 21 augustus 2017 — Europese Commissie/Ierland	22
2017/C 347/30	Zaak C-507/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 21 augustus 2017 — Google Inc./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)	22
2017/C 347/31	Zaak C-514/17: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Liège (België) op 23 augustus 2017 — Openbaar Ministerie/Marin-Simion Sut	23
2017/C 347/32	Zaak C-526/17: Beroep ingesteld op 4 september 2017 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek	24
Gerecht		
2017/C 347/33	Zaak T-347/14 INTP: Beschikking van het Gerecht van 19 juli 2017 — Yanukovych/Raad („Procedure — Uitlegging van beschikking”)	25
2017/C 347/34	Zaak T-440/17: Beroep ingesteld op 4 juli 2017 — Arca Capital Bohemia/Commissie	25
2017/C 347/35	Zaak T-441/17: Beroep ingesteld op 4 juli 2017 — Arca Capital Bohemia/Commissie	26
2017/C 347/36	Zaak T-447/17: Beroep ingesteld op 18 juli 2017 — Bowles/ECB	27
2017/C 347/37	Zaak T-452/17: Beroep ingesteld op 20 juli 2017 — TL/CEPD	28
2017/C 347/38	Zaak T-453/17: Beroep ingesteld op 20 juli 2017 — TV/Raad	29
2017/C 347/39	Zaak T-458/17: Beroep ingesteld op 21 juli 2017 — Shindler e.a./Raad	30
2017/C 347/40	Zaak T-461/17: Beroep ingesteld op 25 juli 2017 — TN/ENISA	31
2017/C 347/41	Zaak T-462/17: Beroep ingesteld op 25 juli 2017 — TO/EEA	32
2017/C 347/42	Zaak T-467/17: Beroep ingesteld op 26 juli 2017 — Barata/Parlement	33
2017/C 347/43	Zaak T-477/17: Beroep ingesteld op 31 juli 2017 — Haswani/Raad	34
2017/C 347/44	Zaak T-479/17: Beroep ingesteld op 2 augustus 2017 — PO/EDEO	35
2017/C 347/45	Zaak T-502/17: Beroep ingesteld op 7 augustus 2017 — SFP Asset Management e.a./GAR	36
2017/C 347/46	Zaak T-503/17: Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — Ruiz Sacristán en Arias Mosquera/Commissie en GAR	36

2017/C 347/47	Zaak T-504/17: Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — Estévez Puerto e.a./Commissie en GAR . . .	37
2017/C 347/48	Zaak T-505/17: Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — Inverni e.a./Commissie en GAR	37
2017/C 347/49	Zaak T-506/17: Beroep ingesteld op 8 augustus 2017 — Makhlouf/Raad	38
2017/C 347/50	Zaak T-507/17: Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa/Commissie en GAR	39
2017/C 347/51	Zaak T-508/17: Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — Financiere Tesalia e.a./Commissie en GAR .	39
2017/C 347/52	Zaak T-509/17: Beroep ingesteld op 7 augustus 2017 — Cartera de Inversiones Melca e.a./Commissie en GAR	40
2017/C 347/53	Zaak T-537/17: Beroep ingesteld op 11 augustus 2017 — De Loecker/EDEO	40
2017/C 347/54	Zaak T-548/17: Beroep ingesteld op 16 augustus 2017 — VF International/EUIPO — Virmani (ANOK-HI)	41
2017/C 347/55	Zaak T-549/17: Beroep ingesteld op 14 augustus 2017 — Duym/Raad	42
2017/C 347/56	Zaak T-556/17: Beroep ingesteld op 17 augustus 2017 — Staropilsen/EUIPO — Pivovary Staropramen (STAROPIILSEN; STAROPLZEN)	43
2017/C 347/57	Zaak T-559/17: Beroep ingesteld op 9 augustus 2017 — Abdulkarim/Raad	43
2017/C 347/58	Zaak T-561/17: Beroep ingesteld op 15 augustus 2017 — L-Shop-Team/EUIPO (bags2GO)	44
2017/C 347/59	Zaak T-565/17: Beroep ingesteld op 18 augustus 2017 — CheapFlights International/EUIPO — Momondo Group (Cheapflights)	45
2017/C 347/60	Zaak T-567/17: Beroep ingesteld op 21 augustus 2017 — Disney Enterprises/EUIPO — Di Molfetta (DISNEY FROZEN)	46
2017/C 347/61	Zaak T-577/17: Beroep ingesteld op 25 augustus 2017 — thyssenkrupp Electrical Steel en thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Commissie	46
2017/C 347/62	Zaak T-579/17: Beroep ingesteld op 28 augustus 2017 — Wall Street Systems UK/ECB	47
2017/C 347/63	Zaak T-587/17: Beroep ingesteld op 28 augustus 2017 — Unigroup/EUIPO — Pronova Laboratories (nailicin)	48

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2017/C 347/01)

Laatste publicatie

PB C 338 van 9.10.2017

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 330 van 2.10.2017

PB C 318 van 25.9.2017

PB C 309 van 18.9.2017

PB C 300 van 11.9.2017

PB C 293 van 4.9.2017

PB C 283 van 28.8.2017

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Hogere voorziening ingesteld op 31 mei 2017 door Windrush Aka LLP tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 22 maart 2017 in zaak T-336/15, Windrush Aka LLP/EUIPO

(Zaak C-325/17 P)

(2017/C 347/02)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Windrush Aka LLP (vertegenwoordigers: S. Britton, Solicitor, S. Malynicz QC, S. Tregear, Solicitor)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Jerry Dammers

Conclusies

- vernietiging van het arrest van 22 maart 2017 van het Gerecht in zaak T-366/15;
- verwijzing van het EUIPO en Jerry Dammers (houder van het Uniemerk) in hun eigen kosten en rekwirantes kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Eerste middel: het Gerecht heeft de bewijzen onjuist opgevat en de feiten onjuist beoordeeld; zijn arrest bevat materieel onjuiste bevindingen te wijten aan de aan het Gerecht overgelegde documenten.
- 2) Tweede middel: het Gerecht heeft artikel 113 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van 4 maart 2015 (PB 2015, L 105, blz. 1) geschonden door te weigeren een terechtzitting te houden, gelet op het feit dat de houder van het Uniemerk na de terechtzitting afstand heeft gedaan van aanzienlijke delen van het door hem overgelegde bewijs van het gebruik van het bestreden Uniemerk.
- 3) Derde middel: het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de verzoekende partij ter terechtzitting voor het eerst een nieuw middel heeft aangevoerd.
- 4) Vierde middel: het Gerecht heeft verzuimd te beoordelen wat de gevolgen rechtens zijn van een overdracht van een recht op een naam, dat wil zeggen dat de overdrager (zijnde de houder van het Uniemerk) ten gevolge van de overdracht niet langer het recht heeft het gebruik van de naam (zijnde het bestreden Uniemerk) toe te staan of te weigeren, met als gevolg dat er naar Unierecht niet langer toestemming bestaat na de datum van de overdracht.

Hogere voorziening ingesteld op 7 juni 2017 door Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 29 maart 2017 in zaak T-638/15, Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO

(Zaak C-340/17 P)

(2017/C 347/03)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (vertegenwoordigers: E. Baud and P. Marchiset, advocats)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Conclusies

- alvorens recht te doen en bij gebreke van schriftelijke toestemming van het EUIPO om de tenuitvoerlegging van het arrest op te schorten, opschorting van de toepassing van het arrest;
- vernietiging van het arrest wegens de in dit verzoekschrift vermelde gronden [...];
- vernietiging van beslissing R 1323/2014-1 van 11 augustus 2015 van de eerste kamer van beroep van het EUIPO;
- subsidiair, vernietiging van het arrest en het bevel om de procedure op te schorten tot het einde van het Brexit-proces of ten vroegste 31 mei 2019, in overeenstemming met de in artikel 50 van het Verdrag vastgestelde termijn;
- verwijzing van Lion Laboratories en het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie in hun eigen kosten en in die van ACS voor zowel de procedure in eerste aanleg in zaak T-638/15 als de hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) de eerste grond betreft een onjuiste opvatting van de verklaringen van ACS in haar verzoekschrift in punt 86 van het arrest, door de vaststelling dat „gedurende de relevante periodes” 64 toestellen waren verkocht, terwijl dit (onbetwiste) aantal alleen betrekking had op de eerste periode (van 5 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2009).
- 2) de tweede grond betreft ook een onjuiste opvatting van een brief van 21 maart 2013 die de raadsman van Lion Laboratories naar het EUIPO heeft verstuurd, en schending van artikel 57, lid 2, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾ en van verordening nr. 2868/95 ⁽²⁾ (regel 22, lid 2, en regel 40, lid 5). Deze brief vermeldde niet het inschrijvingsnummer van het oudere merk (Brits merk nr. 2040518), maar in plaats daarvan twee verwijzingen naar Brits merk nr. 2371210, zodat Lion Laboratories (i) haar verplichting om bewijs van het gebruik over te leggen — ten bewijze van het gebruik van Brits merk nr. 2040518 of van het merk waarop de oppositie was gebaseerd — niet is nagekomen, en/of (ii) het merk waarop de procedure was gebaseerd, heeft vervangen.
- 3) De derde grond betreft de wijze waarop het Gerecht (i) het begrip „normaal gebruik”, zoals bepaald in verordening nr. 207/2009 en uitgelegd in het arrest Ansul (C-40/01, 11 maart 2003), heeft geschonden en (ii) een verkeerde methodiek heeft toegepast. Het Gerecht heeft nagelaten alleen de eerste periode te analyseren en rekening te houden met de verwachte verkoopcijfers die waren overeengekomen in een exclusieve licentieovereenkomst. Bovendien, en in het licht van het zeer geringe en in tijd beperkte kwantitatieve gebruik gedurende de eerste periode, was normaal gebruik niet aangetoond met betrekking tot verschillende factoren die het Gerecht niet heeft onderzocht [zoals (i) de verwachte verkoopcijfers van partijen in de licentieovereenkomst, (ii) de kenmerken van de markt (die bestaat uit 30 miljoen klanten), (iii) de aard van de waren (met inbegrip van blaaspipjes) en (iv) het bestaan van het in 2004 aangevraagde Britse merk nr. 2371210]. Het Gerecht heeft disproportioneel veel aandacht geschonken aan een aantal documenten, waaronder elementen met betrekking tot diensten, terwijl het oudere merk alleen voor waren van klasse 9 ter ondersteuning van de oppositie was aangevoerd.

- 4) De vierde grond onderzoekt hoe het Gerecht het begrip „normaal gebruik” ook heeft geschonden door een onjuiste maatstaf te gebruiken bij de bepaling of het oudere teken als merk was gebruikt. Bovendien kan het arrest Céline van het Hof (C-17/06, 11 september 2007) niet worden toegepast wanneer (i) andere merken op de waren zijn aangebracht (ii) dergelijke waren andere namen hadden en (iii) het teken door sommige klanten ook als een gebruikelijke aanduiding werd opgevat. Wegens deze omstandigheden kan de klant bovendien geen verband leggen tussen het oudere merk en het als gebruikelijke aanduiding of handelsnaam gebruikte teken.
- 5) De vijfde grond betreft een vraag van openbare orde: op basis van een ouder Brits recht kan een Uniemerkt niet nietig worden verklaard, in het licht van het Brexit-proces en de door het Verenigd Koninkrijk verstuurde kennisgeving overeenkomstig artikel 50 van het Verdrag van de Europese Unie. Het toestaan van een dergelijke nietigverklaring zou leiden tot hogere kosten en onnodige en disproportionele belemmeringen voor de unitaire merkenbescherming, terwijl het Verenigd Koninkrijk binnen twee jaar of minder niet langer deel zal uitmaken van het unitaire stelsel van Uniemerken. Het Gerecht heeft bijgevolg het in het Verdrag van Parijs van 1883 erkende territorialiteitsbeginsel en artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB 2009, L 78, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2868/95 van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk (PB 1995, L 303, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 20 juni 2017 door Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH en Agria Beteiligungsgesellschaft mbH tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 16 mei 2017 in zaak T-480/15, Agria Polska e.a./Commissie

(Zaak C-373/17 P)

(2017/C 347/04)

Procestaal: Pools

Partijen

Rekwirantes: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH en Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (vertegenwoordigers: P. Graczyk en W. Roclawski)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- volledige vernietiging van het arrest van het Gerecht van 16 mei 2017 in zaak T-480/15;
- definitieve afdoening van de zaak, met name nietigverklaring van het besluit van de Commissie;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens het eerste middel in hogere voorziening heeft het Gerecht de artikelen 101 VWEU en 102 VWEU, gelezen in samenhang met artikel 17, lid 1, tweede volzin, VEU en artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 773/2004 van de Commissie alsmede artikel 7, leden 1 en 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad, geschonden doordat het is voorbijgegaan aan de kennelijke onjuiste opvattingen van de Commissie bij de beoordeling van de waarschijnlijkheid van een schending van de artikelen 101 VWEU en 102 VWEU, van een Uniebelang voor het instellen van een onderzoek en van de omvang van de noodzakelijke onderzoeken.

In het kader van dit middel hebben rekwirantes onder meer gewezen op de volgende onjuiste opvattingen van het Gerecht: (i) de rechtvaardiging van het gelijktijdige optreden van de concurrenten van rekwirantes (aangiften bij de nationale autoriteiten) is uitsluitend gebaseerd op de door hen verstrekte verklaringen; (ii) er werd geen rekening gehouden met het feit dat de meeste bestuursrechtelijke beslissingen die het gevolg waren van die aangiften door hun concurrenten, alsmede de aan rekwirantes op die grond opgelegde sancties, nietig werden verklaard; (iii) buiten beschouwing werd gelaten dat aangiften ook werden gedaan bij onbevoegde autoriteiten en het Gerecht heeft zich beperkt tot de vaststelling dat het gelet op het risico op reputatieschade of op aantasting van de oorspronkelijke toestand van de in de handel gebrachte producten gerechtvaardigd kon zijn dat de bevoegde nationale autoriteiten op de hoogte werden gebracht; (iv) er werd ingestemd met het oordeel van de Commissie dat er onvoldoende Uniebelang was voor het instellen van een onderzoek, niettegenstaande het feit dat de handelingen waarop de klacht van rekwirantes betrekking had, het grondgebied van verschillende lidstaten en op verschillende markten actieve ondernemingen betrof; ten onrechte werd aangenomen dat de indiening door rekwirantes van klachten bij de nationale mededingingsautoriteit beslissend was voor de uitsluitende bevoegdheid van deze autoriteit; (v) er werd geen rekening gehouden met het feit dat de omvang van de vereiste onderzoeken en de noodzaak om aanzienlijke middelen in te zetten pleitten voor de bevoegdheid van de Commissie; (vi) geoordeeld werd dat in casu niet was voldaan aan de voorwaarden voor „vexatoire procedures”.

Met het tweede middel in hogere voorziening wordt aangevoerd dat afbreuk werd gedaan aan de nuttige werking van het Unierecht en dat dit beginsel onjuist werd uitgelegd in het kader van de toepassing in concreto van de artikelen 101 VWEU en 102 VWEU, in samenhang met artikel 105 VWEU en artikel 17, lid 1, VEU, daar het Gerecht (i) geen rekening heeft gehouden met de taak van de Commissie in het Unierechtelijke systeem van bescherming van de mededinging en aangenomen heeft dat de Commissie niet moet nagaan of de nationale autoriteiten over de passende middelen beschikken voor het nakomen van de verplichtingen die voortvloeien uit verordening nr. 1/2003; (ii) het betoog van rekwirantes heeft afgewezen dat doeltreffende rechtsmiddelen voor particuliere handhaving (private enforcement) van de mededingingsregels voor de nationale rechterlijke instanties ontbreken, daar het Poolse recht niet voorziet in een passende procedure en de verjaringstermijn naar Pools recht reeds is verstreken; (iii) heeft geoordeeld dat rekwirantes niet hadden aangetoond dat de Poolse mededingingsautoriteit (voorzitter van de dienst voor mededingings- en consumentenbescherming) niet voornemens was schendingen op doeltreffende wijze te vervolgen en te bestraffen, hoewel niet werd betwist dat deze voorzitter weigerde een onderzoek in te stellen gelet op het verstrijken van de toen geldende verjaringstermijn van één jaar.

Het derde middel in hogere voorziening betreft schending van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel (artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens), van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte (artikel 47, eerste alinea, van het Handvest voor de grondrechten van de Europese Unie) en van het recht op behoorlijk bestuur (artikel 41, lid 1, van het Handvest voor de grondrechten van de Europese Unie), daar het Gerecht (i) het besluit van de Commissie heeft bevestigd, waarbij deze de klacht van rekwirantes heeft afgewezen, zonder na te gaan of schendingen hadden plaatsgevonden, ondanks de vroegere weigering van de Poolse mededingingsautoriteit om over te gaan tot vervolging gelet op de formele vereisten en ondanks het ontbreken van een reële mogelijkheid op schadevergoeding door private enforcement; (ii) ten onrechte heeft geoordeeld dat geen sprake was van een schending van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel op grond dat rekwirantes beroep konden instellen tegen het besluit van de Commissie waarbij de klacht werd afgewezen; (iii) is voorbijgegaan aan het feit dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en het recht op behoorlijk bestuur ook het recht omvatten op een beslissing binnen een redelijke termijn, hetgeen in casu niet het geval was, aangezien de Commissie het besluit houdende weigering van instelling van een onderzoek heeft vastgesteld viereneenhalf jaar na indiening van de klacht door rekwirantes.

Beroep ingesteld op 30 juni 2017 — Europese Commissie tegen Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-395/17)

(2017/C 347/05)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J.-F. Brakeland en A. Caeiros, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk der Nederlanden

Conclusies

- vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden nagelaten heeft zijn verplichtingen te vervullen ingevolge artikel 5 (vervolgens artikel 10) van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (nu artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie), door het verlies niet te vergoeden van de bedragen aan eigen middelen die ingevolge de artikelen 2, 6, 10, 11 en 17 van Verordening 1552/1989⁽¹⁾ (nu de artikelen 2, 6, 10, 11 en 17 van Verordening 1150/2000⁽²⁾) hadden moeten zijn vastgesteld en voor de begroting van de Unie beschikbaar gesteld, als geen certificaten inzake goederenverkeer EUR.1 waren afgegeven in strijd met artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482⁽³⁾ van de Raad en artikel 12, lid 6, van bijlage II bij dat besluit voor de invoer van melkpoeder en rijst uit Curaçao in de periode 1997-2000, respectievelijk artikel 35, lid 1, van Besluit 2001/822⁽⁴⁾ van de Raad en artikel 15, lid 4, van bijlage III bij dat besluit voor de invoer van gries en griesmeel uit Aruba in de periode 2002-2003;
- het Koninkrijk der Nederlanden te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De douaneautoriteiten van Curaçao en Aruba, twee overzee-landen van het Koninkrijk der Nederlanden, hebben ten onrechte EUR.1-oorsprongscertificaten afgegeven voor melkpoeder, rijst, gries en griesmeel. Het staat inderdaad vast dat de voorwaarden om een preferentiële oorsprong toe te kennen onder de relevante besluiten betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap, niet vervuld waren. De onregelmatigheden in de certificaten leidden tot een verlies aan eigen middelen voor de Unie van 18 192 641,95 EUR voor de administratieve fouten in Curaçao en van 298 080 EUR voor de administratieve fouten in Aruba.

De Commissie is van mening dat Nederland als lidstaat aansprakelijk is onder EU-recht voor dit door zijn deelgebieden veroorzaakte verlies aan eigen middelen, en dat het, onder de verplichting tot loyale samenwerking, het totaal bedrag van niet-vastgestelde en niet-geïnde douanerechten en heffingen (plus rente) ter beschikking van de EU-begroting moet stellen.

⁽¹⁾ Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van Besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (PB 1989, L 155, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van Besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB 2000, L 130, blz. 1).

⁽³⁾ Besluit 91/482/EEG van de Raad van 25 juli 1991 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap (PB 1991, L 263, blz. 1).

⁽⁴⁾ Besluit 2001/822/EG van de Raad van 27 november 2001 betreffende de associatie van de LGO met de Europese Economische Gemeenschap („LGO-besluit”) (PB 2001, L 314, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Oostenrijk) op 3 juli 2017 — Martin Leitner/Landespolizeidirektion Tirol

(Zaak C-396/17)

(2017/C 347/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Martin Leitner

Verwerende partij: Landespolizeidirektion Tirol

Prejudiciële vragen

- 1.1. Moet het Unierecht, meer bepaald de artikelen 1, 2 en 6 van richtlijn 2000/78/EG⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 21 van het Handvest van de grondrechten, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling die, met het oog op de beëindiging van discriminatie van reeds in dienst zijnde ambtenaren, voorziet in een overgangsregeling waarbij het bestaande systeem van hogere inschaling op tweejaarlijkse basis door middel van een „overgangsbedrag”, dat weliswaar in geld wordt uitgedrukt, maar een bepaalde, duidelijk omschreven inschaling inhoudt, wordt omgezet in een nieuw (op zichzelf voor nieuw in dienst tredende ambtenaren niet-discriminerend) systeem van hogere inschaling op tweejaarlijkse basis, waardoor de discriminatie op grond van leeftijd onder reeds in dienst zijnde ambtenaren onverminderd voortduurt?
- 1.2. Moet het Unierecht, meer bepaald artikel 17 van richtlijn 2000/78/EG en artikel 47 van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling die verbiedt dat reeds in dienst zijnde ambtenaren zich overeenkomstig de uitlegging van de artikelen 9 en 16 van richtlijn 2000/78 door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Schmitzer van 11 november 2014 (C-530/13) kunnen beroepen op artikel 2 van richtlijn 2000/78 om hun bezoldigingsrechtelijke positie van vóór de overgang naar het nieuwe systeem te laten vaststellen, doordat de betrokken rechtsgrondslagen met terugwerkende kracht vanaf de inwerkingtreding van de vroegere eraan ten grondslag liggende wet buiten toepassing worden verklaard en doordat inzonderheid wordt uitgesloten dat vóór het bereiken van de leeftijd van 18 jaar vervulde, aan de dienstbetrekking voorafgaande tijdvakken in aanmerking kunnen worden genomen?
- 1.3. Indien vraag 1.2 bevestigend wordt beantwoord:
- Volgt uit de in het arrest van 22 november 2005 in de zaak Mangold (C-144/04) en andere arresten gepostuleerde voorrang van het Unierecht dat de met terugwerkende kracht buiten toepassing verklaarde bepalingen voor wat betreft reeds in dienst zijnde ambtenaren in de periode vóór datum van de overgang naar het nieuwe systeem nog wel moeten worden toegepast, zodat deze ambtenaren zonder hen te discrimineren binnen het oude systeem kunnen worden ingeschaald en dus zonder discriminatie in het nieuwe bezoldigingssysteem kunnen worden opgenomen?
- 1.4. Moet het Unierecht, meer bepaald de artikelen 1, 2 en 6 van richtlijn 2000/78/EG, gelezen in samenhang met de artikelen 21 en 47 van het Handvest, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling die bestaande discriminatie op grond van leeftijd (met betrekking tot de inaanmerkingneming van tijdvakken voorafgaand aan de dienstbetrekking) slechts declaratief wegneemt doordat zij bepaalt dat de tijdvakken die in het kader van een discriminerende regeling daadwerkelijk zijn vervuld, met terugwerkende kracht niet meer als discriminerend worden beschouwd, hoewel de discriminatie feitelijk onverminderd voortduurt?

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Nürnberg (Duitsland) op 10 juli 2017 — Andreas Fabri en Elisabeth Mathes/Sun Express Deutschland GmbH

(Zaak C-418/17)

(2017/C 347/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Nürnberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Verwerende partij: Sun Express Deutschland GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Valt de omboeking naar een andere vlucht binnen de werkingssfeer van artikel 4, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004⁽¹⁾?

Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

- 2) Is deze bepaling ook van toepassing op een omboeking die niet uitgaat van de luchtvaartmaatschappij, maar alleen van de reisorganisator?

(¹) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bayerische Verwaltungsgerichtshof (Duitsland) op 14 juli 2017 — Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG/Stadt Kempten

(Zaak C-425/17)

(2017/C 347/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Stadt Kempten

In tegenwoordigheid van: Landesadvocatuur Bayern

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 2, punt 8, van richtlijn 2014/40/EU (¹) aldus te worden uitgelegd dat onder „producten die zijn bestemd om te worden gepruimd” alleen pruimtabaksproducten in traditionele zin moeten worden verstaan?
- 2) Dient artikel 2, punt 8, van richtlijn 2014/40/EU aldus te worden uitgelegd dat „producten die zijn bestemd om te worden gepruimd” hetzelfde betekenen als „pruimtabak” in de zin van artikel 2, punt 6, van de richtlijn?
- 3) Dient voor de vraag of een tabaksproduct in de zin van artikel 2, punt 8, van richtlijn 2014/40/EU „is bestemd om te worden gepruimd”, rekening te worden gehouden met een objectieve benaderingswijze met betrekking tot het product en niet met hetgeen de producent heeft vermeld of met het daadwerkelijke gebruik door de consument?
- 4) Dient artikel 2, punt 8, van richtlijn 2014/40/EU aldus te worden uitgelegd dat het feit dat het is bestemd om te worden gepruimd, vereist dat het tabaksproduct door de consistentie en de stevigheid ervan objectief geschikt is om te worden gepruimd en dat door het pruimen van het tabaksproduct de ingrediënten van het product vrijkomen?
- 5) Dient artikel 2, punt 8, van richtlijn 2014/40/EU aldus te worden uitgelegd, dat opdat een tabaksproduct is bestemd „om te worden gepruimd” als bijkomende voorwaarde wordt gesteld, maar ook volstaat, dat door een lichte, herhaalde drukuitoefening op het tabaksproduct met de tanden of de tong meer ingrediënten van het product vrijkomen dan wanneer het slechts in de mond wordt gehouden?
- 6) Of is het onontbeerlijk dat bij „bestemd om te worden gepruimd” geen ingrediënten vrijkomen wanneer het product louter in de mond wordt gehouden of eraan wordt gezogen?
- 7) Kan het feit dat een tabaksproduct geschikt is „om te worden gepruimd” in de zin van artikel 2, punt 8, van richtlijn 2014/40/EU ook tot stand worden gebracht door een aanbiedingsvorm die die losstaat van de verwerkte tabak zelf, bijvoorbeeld door een cellulosebuitje?

(¹) Richtlijn 2014/40/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaks- en aanverwante producten en tot intrekking van richtlijn 2001/37/EG (PB 2014, L 127, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 17 juli 2017 — Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

(Zaak C-430/17)

(2017/C 347/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster tot Revision: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Verweerster in Revision: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Prejudiciële vragen

- 1) Is het bij de toepassing van artikel 8, lid 4, van richtlijn 2011/83/EU⁽¹⁾ voor de vraag of bij een middel voor communicatie op afstand (in casu: reclamefolder met bestelkaart) beperkte ruimte of tijd wordt geboden voor het tonen van de informatie, relevant
 - a) of het middel voor communicatie op afstand (abstract genomen) naar zijn aard beperkte tijd of ruimte biedt;
dan wel
 - b) of het (concreet) in de door de handelaar gekozen vorm ervan beperkte tijd of ruimte biedt?
- 2) Is het verenigbaar met artikel 8, lid 4, en artikel 6, lid 1, onder h), van richtlijn 2011/83/EU om de informatie over het herroepingsrecht in het geval van beperkte weergavemogelijkheid in de zin van artikel 8, lid 4, van richtlijn 2011/83/EU, te beperken tot de informatie dat een herroepingsrecht bestaat?
- 3) Is het overeenkomstig artikel 8, lid 4, en artikel 6, lid 1, onder h), van richtlijn 2011/83/EU voor het sluiten van een overeenkomst op afstand ook in het geval van beperkte weergavemogelijkheid steeds noodzakelijk bij het middel voor communicatie op afstand het modelformulier voor herroeping opgenomen in bijlage I, deel B, van richtlijn 2011/83/EU bij te voegen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 304, blz. 64).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 20 juli 2017 — Bondsrepubliek Duitsland/Taus Magamadov

(Zaak C-438/17)

(2017/C 347/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Verwerende partij: Taus Magamadov

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet de overgangsbepaling in artikel 52, eerste alinea, van richtlijn 2013/32/EU⁽¹⁾ zich tegen de toepassing van een nationale regeling ter omzetting van de — ten opzichte van de vorige regeling — verruimde machtiging in artikel 33, lid 2, onder a), van richtlijn 2013/32/EU, volgens welke een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk is wanneer aan de verzoeker in een andere lidstaat subsidiaire bescherming is verleend, voor zover de nationale regeling bij ontstentenis van een nationale overgangsregeling ook toepasselijk is op vóór 20 juli 2015 ingediende verzoeken? Geldt dit in elk geval wanneer het asielverzoek ingevolge artikel 49 van verordening (EU) nr. 604/2013 nog ten volle onder verordening (EG) nr. 343/2003 valt?
- 2) Staat de overgangsbepaling in artikel 52, eerste alinea, van richtlijn 2013/32/EU de lidstaten in het bijzonder toe om de verruimde machtiging in artikel 33, lid 2, onder a), van richtlijn 2013/32/EU met terugwerkende kracht om te zetten, waardoor ook asielverzoeken die vóór de inwerkingtreding van richtlijn 2013/32/EU en vóór de omzetting van deze verruimde machtiging in nationaal recht zijn ingediend maar waarover op het tijdstip van omzetting nog geen definitieve uitspraak is gedaan niet-ontvankelijk zijn?

⁽¹⁾ Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (PB L 180, blz. 60).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Hamburg (Duitsland) op 20 juli 2017 — British American Tobacco (Germany) GmbH/Freie und Hansestadt Hamburg

(Zaak C-439/17)

(2017/C 347/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: British American Tobacco (Germany) GmbH

Verwerende partij: Freie und Hansestadt Hamburg

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 7, lid 7, eerste zin, van richtlijn 2014/40/EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaks- en aanverwante producten en tot intrekking van richtlijn 2001/37/EG⁽¹⁾ (hierna: „de richtlijn”), aldus te worden uitgelegd dat het verbod op het in de handel brengen van tabaksproducten met bestanddelen die geur- of smaakstoffen bevatten, geen betrekking heeft op tabaksproducten die als gevolg van de in de bestanddelen daarvan aanwezige geur- en smaakstoffen een kenmerkend aroma in de zin van de definitie van artikel 2, punt 25, van de richtlijn hebben?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord:

Dient artikel 7, lid 14, van de richtlijn aldus te worden uitgelegd dat die overgangsbepaling enkel ziet op het verbod op het in de handel brengen van tabaksproducten met een kenmerkend aroma als vervat in artikel 7, lid 1, eerste zin, van de richtlijn of — mede — op het verbod op het in de handel brengen van tabaksproducten met bestanddelen die geur- of smaakstoffen bevatten als vervat in artikel 7, lid 7, eerste zin, van de richtlijn?

- 3) Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord of de tweede vraag aldus moet worden beantwoord dat artikel 7, lid 14, van de richtlijn mede ziet op het verbod op het in de handel brengen van tabaksproducten met bestanddelen die geur- of smaakstoffen bevatten als vervat in artikel 7, lid 7, eerste zin, van de richtlijn:

hoe dienen dan de bewoordingen „tabaksproducten met een kenmerkend aroma” en „bepaalde productcategorie” in artikel 7, lid 14, van de richtlijn te worden opgevat?

⁽¹⁾ PB 2001, L 127, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria regionale del Lazio (Italië) op 24 juli 2017 — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Pilato SpA

(Zaak C-445/17)

(2017/C 347/12)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria regionale del Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Verwerende partij: Pilato SpA

Prejudiciële vraag

Moet post NC 8704 van de gecombineerde nomenclatuur aldus worden uitgelegd dat daaronder ook lijkwagens vallen? Indien de eerste prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord: moeten lijkwagens worden ingedeeld onder post NC 8705 of NC 8703?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de tribunal de commerce de Liège (België) op 27 juli 2017 — Zako SPRL/Sanidel SA

(Zaak C-452/17)

(2017/C 347/13)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de commerce de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Zako SPRL

Verwerende partij: Sanidel SA

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 1, lid 2, van richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat het vereist dat de handelsagent de klanten of de leveranciers buiten de onderneming van de principaal tracht te werven en bezoekt?
- 2) Dient artikel 1, lid 2, van bovengenoemde richtlijn 86/653/EEG aldus te worden uitgelegd dat het vereist dat de handelsagent geen andere taken vervult dan die welke verband houden met het tot stand brengen van de verkoop of de aankoop van goederen voor de principaal, en met het tot stand brengen en afsluiten van de verkoop of aankoop van goederen voor rekening en in naam van de principaal?

- 3) Dient, gesteld dat de tweede vraag ontkennend moet worden beantwoord, artikel 1, lid 2, van bovengenoemde richtlijn 86/653/EEG aldus te worden uitgelegd dat het vereist dat de handelsagent andere taken dan die welke verband houden met het tot stand brengen van de verkoop of de aankoop van goederen voor de principaal, en met het tot stand brengen en afsluiten van de verkoop of aankoop van goederen voor rekening en in naam van de principaal, slechts bijkomend uitvoert?

⁽¹⁾ PB L 382, blz. 17.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 31 juli 2017 — Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutschen Volkes eV

(Zaak C-457/17)

(2017/C 347/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker tot Revision: Heiko Jonny Maniero

Verweerster in Revision: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Prejudiciële vragen

- 1) Valt de verlening door een geregistreerde vereniging (eingetragener Verein), van studiebeurzen ter stimulering van onderzoeks- of studieprojecten in het buitenland onder het begrip „onderwijs” in de zin van artikel 3, lid 1, onder g), van richtlijn 2000/43/EG ⁽¹⁾?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Vormt bij de verlening van de in de eerste prejudiciële vraag genoemde studiebeurzen de deelnamevoorwaarde van het slagen voor het Erstes Juristisches Staatsexamen (eerste staatsexamen rechtsgeleerdheid; hierna: „eerste staatsexamen”) een indirecte discriminatie van een aanvrager in de zin van artikel 2, lid 2, onder b), van richtlijn 2000/43/EG, wanneer de aanvrager, een burger van de Unie, weliswaar een vergelijkbaar diploma in een niet bij de Europese Unie horende staat heeft behaald, zonder dat de keuze van deze plaats waar het diploma is behaald, in verband staat met de etnische afstamming van de aanvrager, maar hij op grond van zijn woonplaats in Duitsland en de vloeiende beheersing van de Duitse taal net als een Duitse onderdaan de mogelijkheid had om na een rechtenstudie in Duitsland het eerste staatsexamen af te leggen?

Maakt het hierbij verschil dat met het studiebeursprogramma, dat geen discriminerende kenmerken vertoont, wordt beoogd om afgestudeerden van een rechtenstudie in Duitsland door het stimuleren van onderzoeks- of studieprojecten in het buitenland kennis van buitenlandse rechtsstelsels, buitenlandervaring en taalkennis te laten opdoen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming (PB L 180, blz. 22).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 31 juli 2017 — SGI/Ministre de l'Action et des Comptes Publics

(Zaak C-459/17)

(2017/C 347/15)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SGI

Verwerende partij: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Prejudiciële vraag

Moet artikel 17 van de Zesde btw-richtlijn van 17 mei 1977 ⁽¹⁾, waarvan de bepalingen in wezen zijn overgenomen in artikel 168 van de richtlijn van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat, om een belastingplichtige het recht te ontzeggen de belasting vermeld op facturen die verband houden met goederen of diensten waarvan de belastingdienst aantoonst dat zij niet daadwerkelijk aan hem zijn geleverd of voor hem zijn verricht, in aftrek te brengen van de belasting over de toegevoegde waarde die hij op basis van zijn eigen handelingen is verschuldigd, in alle gevallen moet worden onderzocht of werd aangetoond dat hij wist of behoorde te weten dat deze handeling deel uitmaakte van fraude in de belasting over de toegevoegde waarde en dat die fraude was begaan op initiatief van de opsteller van de factuur, de ontvanger ervan of een derde?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 31 juli 2017 — Valériane SNC/Ministre de l'Action et des Comptes Publics

(Zaak C-460/17)

(2017/C 347/16)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Valériane SNC

Verwerende partij: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Prejudiciële vraag

Moet artikel 17 van de Zesde btw-richtlijn van 17 mei 1977 ⁽¹⁾, waarvan de bepalingen in wezen zijn overgenomen in artikel 168 van de richtlijn van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat, om een belastingplichtige het recht te ontzeggen de belasting vermeld op facturen die verband houden met goederen of diensten waarvan de belastingdienst aantoonst dat zij niet daadwerkelijk aan hem zijn geleverd of voor hem zijn verricht, in alle gevallen moet worden onderzocht of werd aangetoond dat hij wist of behoorde te weten dat deze handeling deel uitmaakte van fraude in de belasting over de toegevoegde waarde en dat die fraude was begaan op initiatief van de opsteller van de factuur, de ontvanger ervan of een derde?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Hamburg (Duitsland) op 1 augustus 2017 — Tänzer & Trasper GmbH/Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

(Zaak C-462/17)

(2017/C 347/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tänzer & Trasper GmbH

Verwerende partij: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Prejudiciële vraag

Gaat het bij de in punt 41 van bijlage II bij verordening (EG) nr. 110/2008 ⁽¹⁾ opgesomde ingrediënten om de ingrediënten die een gedistilleerde drank ten minste moet bevatten om de verkoopbenaming eierlikeur te mogen dragen (minimumspecificatie) of bevat punt 41 van bijlage II bij verordening (EG) nr. 110/2008 een uitputtende opsomming van de toegelaten ingrediënten van een product dat de verkoopbenaming eierlikeur wil dragen?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1576/89 van de Raad (PB 2008, L 39, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Trento (Italië) op 3 augustus 2017 — Chiara Motter/Provincia autonoma di Trento

(Zaak C-466/17)

(2017/C 347/18)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Trento

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Chiara Motter

Verwerende partij: Provincia autonoma di Trento

Prejudiciële vragen

- 1) Vormt de omstandigheid van de initiële objectieve toetsing van de deskundigheid door middel van een openbaar vergelijkend onderzoek waaraan met succes is deelgenomen, voor de toepassing van het non-discriminatiebeginsel in clausule 4 van de raamovereenkomst een factor die kan worden herleid tot de opleidingsvereisten die de nationale rechter in aanmerking moet nemen om te bepalen of de situatie van een werknemer met een overeenkomst voor bepaalde tijd vergelijkbaar is met die van een werknemer met een overeenkomst voor onbepaalde tijd, en om vast te stellen of er sprake is van een objectieve reden die een verschil in behandeling tussen een werknemer met een overeenkomst voor bepaalde tijd en een werknemer met een overeenkomst voor onbepaalde tijd kan rechtvaardigen?

- 2) Staat het non-discriminatiebeginsel van clause 4 van de raamovereenkomst in de weg aan een nationale regeling als die van artikel 485, lid 1, van D.lgs. nr. 297 van 16.4.1994 — volgens welke voor de bepaling van de anciënniteit bij de aanstelling voor onbepaalde tijd tot vier dienstjaren die met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd zijn vervuld volledig worden meegerekend, terwijl de overige jaren in juridische zin voor twee derde en in economische zin voor een derde meetellen — wegens het ontbreken, met het oog op een vast dienstverband, van een initiële objectieve toetsing van de deskundigheid door middel van een openbaar vergelijkend onderzoek waaraan met succes is deelgenomen?
- 3) Staat het non-discriminatiebeginsel van clause 4 van de raamovereenkomst in de weg aan een nationale regeling als die van artikel 485, lid 1, van D.lgs. nr. 297 van 16.4.1994 — volgens welke voor de bepaling van de anciënniteit bij de aanstelling voor onbepaalde tijd tot vier dienstjaren die met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd zijn vervuld volledig worden meegerekend, terwijl de overige jaren in juridische zin voor twee derde en in economische zin voor een derde meetellen — op grond van het doel omgekeerde discriminatie te vermijden van werknemers in vaste dienst die zijn aangesteld na te zijn geslaagd voor een algemeen vergelijkend onderzoek?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Giudice di pace di L'Aquila (Italië) op
7 augustus 2017 — Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia**

(Zaak C-472/17)

(2017/C 347/19)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Giudice di pace di L'Aquila (Italië)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gabriele Di Girolamo

Verwerende partij: Ministero della Giustizia

Prejudiciële vragen

- 1) Valt de dienstverrichting van de verzoekende vrederechter onder het begrip „werknemer met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd”, als bedoeld in de artikelen 1, lid 3, en 7 van richtlijn 2003/88⁽¹⁾, juncto clause 2 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, waaraan uitvoering is gegeven bij richtlijn 1999/70⁽²⁾, en in artikel 31, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, kunnen [gewone] rechters of beroepsrechters dan voor de toepassing van clause 4 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, waaraan uitvoering is gegeven bij richtlijn 1999/70, worden aangemerkt als met voor bepaalde tijd tewerkgestelde vrederechters vergelijkbare werknemers in vaste dienst?
- 3) Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, vormt het feit dat de procedure voor de aanwerving in vaste dienst van gewone rechters verschilt van de wettelijke selectieprocedures voor de aanwerving voor bepaalde tijd van vrederechters, dan een objectieve reden in de zin van clause 4, punt 1 en/of punt 4, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, waaraan uitvoering is gegeven bij richtlijn 1999/70/EG, die rechtvaardigt dat — in de vaste rechtspraak van de Corte di Cassazione, verenigde kamers, in arrest nr. 13721/2017 en van de Consiglio di Stato in advies nr. 464/2017 van 8 april 2017 — voor vrederechters die, als verzoeker in casu, werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd zijn, niet dezelfde arbeidsvoorwaarden worden toegepast als voor vergelijkbare gewone rechters in vaste dienst, en tevens rechtvaardigt dat geen maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van overeenkomsten voor bepaalde tijd en dit misbruik te bestraffen, zoals bepaald in clause 5 van voornoemde raamovereenkomst, waaraan uitvoering is gegeven bij richtlijn 1999/70/EG, en dat geen toepassing is gegeven aan de nationale omzettingbepaling van artikel 5, lid 4 bis, van wetsbesluit nr. 368/2001? Daarenboven bestaat er in de interne rechtsorde geen fundamenteel beginsel of grondwettelijk voorschrift dat discriminatie op het vlak van arbeidsvoorwaarden of het strenge verbod om de arbeidsverhouding van vrederechters om te zetten in een arbeidsverhouding voor onbepaalde tijd, zou kunnen rechtvaardigen, ook in het licht van de vorige interne bepaling (artikel 1 van wet nr. 217/1974), waarin reeds was bepaald dat dezelfde arbeidsvoorwaarden moesten gelden en dat opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd van honorair rechters moesten worden gestabiliseerd.

- 4) Is het in een situatie als de onderhavige hoe dan ook in strijd met artikel 47, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en met het Unierechtelijke begrip van een onafhankelijke en onpartijdige rechter, dat een vrederechter, die er belang bij heeft dat het geding wordt beslecht in het voordeel van de verzoeker wiens enige activiteit bestaat uit de uitoefening van dezelfde rechtsprekende functie, in de plaats treedt van de wettelijk bevoegde rechter omdat de hoogste nationale rechter — de Corte di Cassazione in verenigde kamers — de effectieve bescherming van de gevraagde rechten weigert te waarborgen, zodat de wettelijk bevoegde rechter verplicht is, indien daartoe verzocht, zich onbevoegd te verklaren om het gevraagde recht toe te kennen, ook al vindt het betrokken recht — zoals de betaalde vakantie in de onderhavige zaak — zijn grondslag in het primaire en afgeleide recht van de Europese Unie in een situatie van verticale rechtstreekse toepasselijkheid van het gemeenschapsrecht ten aanzien van de staat? Indien het Hof vaststelt dat artikel 47 van het Handvest is geschonden, welke zijn dan de interne maatregelen waarmee kan worden voorkomen dat de schending van de bepaling van afgeleid Unierecht in de onderhavige zaak bovendien tot gevolg heeft dat in de interne rechtsorde de bescherming van de Unierechtelijke grondrechten volledig wordt ontzegd?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB 2003, L 299, blz. 9).

⁽²⁾ Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Riigikohus (Estland) op 8 augustus 2017 —
AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS/Tallinna linn,
Maksu- ja Tolliamet**

(Zaak C-475/17)

(2017/C 347/20)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Riigikohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS

Verwerende partijen: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Prejudiciële vraag

Dient artikel 401 van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ van de Raad aldus te worden uitgelegd dat daarmee onverenigbaar is een nationale belasting die algemeen wordt toegepast en evenredig aan de prijs wordt vastgesteld, maar die volgens de toepasselijke voorschriften uitsluitend bij de verkoop van een goed of een dienst aan een consument wordt geheven, waardoor de fiscale last uiteindelijk op de consument drukt, en die de werking van het gemeenschappelijke btw-stelsel in gevaar brengt en de mededinging vervalst?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op
4 augustus 2017 — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-
Esleben**

(Zaak C-476/17)

(2017/C 347/21)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Verwerende partijen: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Prejudiciële vragen

- 1) Is er sprake van een inbreuk op het aan artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29/EG ⁽¹⁾ ontleende uitsluitende recht van een fonogramproducent tot reproductie van zijn fonogram, wanneer van zijn fonogram minieme geluidsfragmenten worden overgenomen en op een ander fonogram worden vastgelegd?
- 2) Gaat het bij een fonogram dat minieme geluidsfragmenten bevat die van een ander fonogram zijn overgenomen om een kopie van het andere fonogram in de zin van artikel 9, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/115/EG ⁽²⁾?
- 3) Kunnen de lidstaten voorzien in een bepaling die — zoals de bepaling van § 24, lid 1, van de Urheberrechtsgesetz — preciseert dat de beschermingsomvang van het uitsluitende recht van de fonogramproducent tot reproductie [artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29/EG] en distributie [artikel 9, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/115/EG] van zijn fonogram zodanig inherent begrensd is dat een zelfstandig werk dat met vrij gebruik van zijn fonogram is vervaardigd, zonder zijn toestemming mag worden geëxploiteerd?
- 4) Wordt een werk of ander materiaal voor citeerdoeleinden gebruikt in de zin van artikel 5, lid 3, onder d), van richtlijn 2001/29/EG wanneer niet herkenbaar is dat een werk of ander materiaal van een derde wordt gebruikt?
- 5) Is er discretionaire ruimte bij de omzetting in nationaal recht van de Unierechtelijke bepalingen met betrekking tot het reproductie- en distributierecht van de fonogramproducent [artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29/EG en artikel 9, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/115/EG] en de beperkingen en restricties op deze rechten (artikel 5, leden 2 en 3, van richtlijn 2001/29/EG en artikel 10, lid 2, eerste volzin, van richtlijn 2006/115/EG)?
- 6) Op welke manier dienen de grondrechten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in aanmerking te worden genomen bij de bepaling van de beschermingsomvang van het uitsluitende recht van de fonogramproducent tot reproductie [artikel 2, onder c), van richtlijn 2001/29/EG] en distributie [artikel 9, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/115/EG] van zijn fonogram alsook bij de bepaling van de draagwijdte van de beperkingen en restricties op deze rechten (artikel 5, leden 2 en 3, van richtlijn 2001/29/EG en artikel 10, lid 2, eerste volzin, van richtlijn 2006/115/EG)?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB 2001, L 167, blz. 10).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom (PB 2006, L 376, blz. 28).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Cluj (Roemenië) op 9 augustus 2017 — IQ/JP

(Zaak C-478/17)

(2017/C 347/22)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IQ

Verwerende partij: JP

Prejudiciële vragen

- 1) Verwijst de uitdrukking „de gerechten van een lidstaat die bevoegd zijn om ten gronde over een zaak te beslissen” in artikel 15 zowel naar gerechten die de zaak in eerste aanleg behandelen als naar beroepsinstanties? Vastgesteld moet worden of de zaak op grond van artikel 15 van de Brussel II bis-verordening ⁽¹⁾ kan worden verwezen naar een gerecht dat beter in staat is de zaak te behandelen indien het bevoegde gerecht dat is verzocht de zaak te verwijzen naar een gerecht dat hiertoe beter in staat is, een beroepsinstantie is, terwijl het gerecht dat beter in staat is de zaak te behandelen een gerecht van eerste aanleg is.
- 2) In geval van een bevestigend antwoord op de eerste vraag, welk gevolg moet het bevoegde gerecht dat de zaak verwijst naar een gerecht dat beter in staat is de zaak te behandelen, verbinden aan het vonnis dat in eerste aanleg is gewezen?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB 2003, L 338, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 9 augustus 2017 — Neculai Tarola/Minister for Social Protection**(Zaak C-483/17)**

(2017/C 347/23)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Neculai Tarola

Verwerende partij: Minister for Social Protection

Prejudiciële vraag

Behoudt een staatsburger van een andere lidstaat van de Europese Unie die na de eerste twaalf maanden zijn recht van vrij verkeer te hebben uitgeoefend, het gastland binnenkomt en daar gedurende twee weken betaald werk verricht (anders dan in het kader van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd) en daarna onvrijwillig werkloos wordt, de status van werknemer voor een periode van ten minste zes maanden in de zin van artikel 7, lid 3, onder c), en artikel 7, lid 1, onder a), van richtlijn 2004/38/EG ⁽¹⁾, zodat hij op dezelfde grondslag als een staatsburger van het gastland aanspraak kan maken op socialebijstandsuitkeringen of, in voorkomend geval, op socialezekerheidsvoorzieningen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB 2004, L 158, blz. 77).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court of the United Kingdom (Verenigd Koninkrijk) op 14 augustus 2017 — Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (vertegenwoordigd door zijn procesvertegenwoordiger Nik Eyton)**(Zaak C-491/17)**

(2017/C 347/24)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court of the United Kingdom

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hoteles Piñero Canarias, S.L.

Verwerende partij: Keefe (vertegenwoordigd door zijn procesvertegenwoordiger Nik Eyton)

Prejudiciële vragen

- 1) Is voor toepassing van artikel 11, lid 3, ⁽¹⁾ vereist dat de vordering van de gelaedeerde tegen de polishouder/verzekerde in die zin een verzekeringskwestie betreft dat hierbij een vraag over de geldigheid of dekking van de polis aan de orde is?
- 2) Is voor toepassing van artikel 11, lid 3, vereist dat er een gevaar van onverenigbare arresten dreigt indien geen oproeping in het geding wordt toegestaan?
- 3) Beschikt een gerechtelijke instantie over discretionaire ruimte bij de beslissing om in geval van een vordering waarop artikel 11, lid 3, van toepassing is, oproeping in het geding toe te staan?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland) op
17 augustus 2017 — Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln**

(Zaak C-496/17)

(2017/C 347/25)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Deutsche Post AG

Verwerende partij: Hauptzollamt Köln

Prejudiciële vraag

- 1) Moet artikel 24, lid 1, tweede alinea, van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de douaneautoriteiten van de aanvrager kunnen verlangen dat hij de door het Duitse Bundeszentralamt für Steuern met het oog op de heffing van inkomstenbelasting toegekende fiscale identificatienummers en de voor de aanslag in de inkomstenbelasting bevoegde belastingdiensten meedeelt zowel voor de leden van zijn raad van commissarissen en de algemeen directeuren, de afdelingshoofden, het hoofd van de boekhouding en het hoofd van de afdeling douanezaken die daarbij werkzaam zijn, als voor de voor douanezaken verantwoordelijke personen en de personen die douanezaken behandelen?

⁽¹⁾ PB 2015, L 343, blz. 558.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative d'appel de Versailles (Frankrijk) op 10 juli 2017 — Œuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Zaak C-497/17)

(2017/C 347/26)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour administrative d'appel de Versailles

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Œuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)

Verwerende partijen: Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Prejudiciële vraag

Moeten de toepasselijke regels van het recht van de Europese Unie die met name voortvloeien uit:

- artikel 13 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 ⁽¹⁾, waarvan de uitvoeringsbepalingen zijn vastgesteld bij verordening (EG) nr. 889/2008 van de Commissie van 5 september 2008 ⁽²⁾,
- en verordening (EG) nr. 1099/2009 van de Raad van 24 september 2009 ⁽³⁾,

aldus worden uitgelegd dat zij de afgifte van het Europese label „*biologische landbouw*” toestaan dan wel verbieden voor producten afkomstig van zonder voorafgaande bedwelming ritueel geslachte dieren, wanneer deze slachting is uitgevoerd volgens de door verordening (EG) nr. 1099/2009 vastgestelde voorwaarden?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 2092/91 (PB 2007, L 189, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 889/2008 van de Commissie van 5 september 2008 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten, wat de biologische productie, de etikettering en de controle betreft (PB 2008, L 250, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1099/2009 van de Raad van 24 september 2009 inzake de bescherming van dieren bij het doden (PB 2009, L 303, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Vestre Landsret (Denemarken) op 18 augustus 2017 — C&D Foods Acquisition ApS/Skatteministeriet

(Zaak C-502/17)

(2017/C 347/27)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Vestre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: C&D Foods Acquisition ApS

Verwerende partij: Skatteministeriet

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 168 van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een holding in omstandigheden als die van het hoofdgeding recht heeft op de volledige aftrek van de btw over de kosten van diensten in een eerder stadium die verband houden met due-diligence-onderzoeken die zijn uitgevoerd in het vooruitzicht van een voorgenomen maar niet gerealiseerde verkoop van aandelen in een dochteronderneming ten behoeve waarvan de holding btw-plichtige diensten op het gebied van beheer en IT verricht?
- 2) Is het voor de beantwoording van de voorgaande vraag van belang of de prijs voor de btw-plichtige diensten op het gebied van beheer en IT die de holding in het kader van haar economische activiteiten verricht, een vast bedrag is dat overeenkomt met de loonkosten van de holding, vermeerderd met een winstmarge van 10 %?
- 3) Ongeacht hoe de voorgaande vragen worden beantwoord: kan sprake zijn van een recht op aftrek van de in het hoofdgeding aan de orde zijnde consultancykosten als algemene kosten en, zo ja, onder welke voorwaarden?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1)

Beroep ingesteld op 21 augustus 2017 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-503/17)

(2017/C 347/28)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Tomat en J. Tomkin, gemachtigden)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

- voor recht verklaren dat het Verenigd Koninkrijk, door het gebruik van gemerkte brandstof voor particuliere pleziervaartuigen toe te staan, zijn uit richtlijn 95/60/EG ⁽¹⁾ voortvloeiende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat het toestaan van de verkoop van gemerkte brandstof voor de aandrijving van particuliere pleziervaartuigen in wezen onverenigbaar is met richtlijn 95/60/EG (betreffende het merken voor fiscale doeleinden). De verplichting tot het merken van brandstof waarvoor een verlaagd accijnstarief geldt, strekt er specifiek toe te waarborgen dat dergelijke brandstof gemakkelijk te onderscheiden is van brandstof waarvoor accijns tegen het volle tarief is betaald. De nationale maatregel heeft evenwel tot gevolg dat, wanneer gemerkte brandstof wordt aangetroffen in de brandstoftank van een particulier pleziervaartuig dat in het Verenigd Koninkrijk brandstof heeft bijgetankt, het onmogelijk is aan de hand van de merkstof te bepalen of op de gebruikte brandstof het volle dan wel een verlaagd accijnstarief is toegepast.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/60/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende het merken van gasolie en kerosine voor fiscale doeleinden (PB 1995, L 291, blz. 46).

Beroep ingesteld op 21 augustus 2017 — Europese Commissie/Ierland**(Zaak C-504/17)**

(2017/C 347/29)

*Procestaal: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Tomat en J. Tomkin, gemachtigden)*Verwerende partij:* Ierland**Conclusies**

- voor recht verklaren dat Ierland, door niet de toepassing te verzekeren van de minimumbelastingniveaus voor motorbrandstoffen die zijn vastgesteld in richtlijn 2003/96/EG⁽¹⁾ van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 4 en 7 van die richtlijn;
- voor recht verklaren dat Ierland, door het gebruik van gemerkte brandstof voor particuliere pleziervaartuigen toe te staan, ook al is die brandstof niet vrijgesteld van accijns of aan een verlaagd accijnstarief onderworpen, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens richtlijn 95/60/EG⁽²⁾ van de Raad van 27 november 1995 betreffende het merken van gasolie en kerosine voor fiscale doeleinden;
- Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat Ierlands systeem voor de heffing en de inning van accijns op voor particuliere pleziervaartuigen gebruikte brandstof onverenigbaar is met de verplichtingen die op die lidstaat rusten krachtens richtlijn 2003/96/EG (energiebelastingrichtlijn) en richtlijn 95/60/EG (betreffende het merken voor fiscale doeleinden).

Wat de betaling van accijns betreft, blijkt dat slechts een zeer klein deel van de eigenaren van pleziervaartuigen werkelijk aangiften doen waaruit blijkt dat zij het normale accijnstarief moeten betalen. De Commissie is voorts van mening dat het toestaan van de verkoop van gemerkte brandstof voor gebruiksdoeleinden waarvoor het normale accijnstarief geldt, in wezen onverenigbaar is met richtlijn 95/60. De verplichting tot het merken van brandstof waarvoor een verlaagd accijnstarief geldt, strekt er specifiek toe te waarborgen dat dergelijke brandstof gemakkelijk te onderscheiden is van brandstof waarvoor het normale tarief is betaald. De nationale maatregel heeft evenwel tot gevolg dat, wanneer gemerkte brandstof wordt aangetroffen in de brandstoftank van een particulier pleziervaartuig dat in Ierland heeft bijgetankt, het onmogelijk is aan de hand van de merkstof te bepalen of op de gebruikte brandstof het normale dan wel een verlaagd accijnstarief is toegepast.

⁽¹⁾ PB 2003, L 283, blz. 51.

⁽²⁾ PB 1995, L 291, blz. 46.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 21 augustus 2017 — Google Inc./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)**(Zaak C-507/17)**

(2017/C 347/30)

*Procestaal: Frans***Verwijzende rechter**

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Google Inc.

Verwerende partij: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Andere partijen: Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press e.a., Article 19 e.a., Internet Freedom Foundation e.a., Défenseur des droits

Prejudiciële vragen

- 1) Moet de vraag of het „recht op het laten verwijderen van koppelingen”, zoals door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 13 mei 2014 ⁽¹⁾ erkend op grond van de bepalingen van de artikelen 12, onder b), en 14, onder a), van richtlijn [95/46] ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat de exploitant van een zoekmachine, wanneer hij een verzoek tot het laten verwijderen van koppelingen inwilligt, gehouden is deze verwijdering toe te passen op alle domeinnamen van zijn zoekmachine, zodat de litigieuze koppelingen niet meer verschijnen ongeacht de plaats waarvandaan de zoekopdracht op de naam van de verzoeker wordt gegeven, ook als dat buiten de territoriale werkingssfeer van richtlijn [95/46] is?
- 2) Indien deze eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet dan de vraag of het „recht op het laten verwijderen van koppelingen”, zoals door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn voornoemde arrest erkend, aldus worden uitgelegd dat de exploitant van een zoekmachine, wanneer hij een verzoek tot het laten verwijderen van koppelingen inwilligt, alleen gehouden is de litigieuze koppelingen te verwijderen uit de resultaten die worden weergegeven na een zoekopdracht op de naam van de verzoeker op de domeinnaam die overeenkomt met de staat waarvandaan de zoekopdracht wordt geacht te zijn gegeven, dan wel, ruimer, op de domeinnamen van de zoekmachine die overeenkomen met de nationale extensies van deze zoekmachine voor alle lidstaten van de Europese Unie?
- 3) Moet voorts, naast de in 2^o genoemde verplichting, het „recht op het laten verwijderen van koppelingen”, zoals door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn voornoemde arrest erkend, aldus worden uitgelegd dat de exploitant van een zoekmachine die een verzoek tot het laten verwijderen van koppelingen inwilligt gehouden is om, via de techniek van zogeheten „geoblocking”, vanaf een IP-adres dat wordt geacht zich te bevinden in de woonstaat van de persoon die het „recht op het laten verwijderen van koppelingen” geniet, de litigieuze koppelingen te verwijderen uit de resultaten die worden weergegeven na een zoekopdracht op zijn naam, of zelfs, algemener, vanaf een IP-adres dat wordt geacht zich te bevinden in een van de aan richtlijn [95/46] onderworpen lidstaten, ongeacht de door de internetgebruiker die de zoekopdracht geeft gebruikte domeinnaam?

⁽¹⁾ Arrest van 13 mei 2014, Google Spain en Google (C-131/12, EU:C:2014:317).

⁽²⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Liège (België) op 23 augustus 2017 — Openbaar Ministerie/Marin-Simion Sut

(Zaak C-514/17)

(2017/C 347/31)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Liège (België)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Openbaar Ministerie

Verwerende partij: Marin-Simion Sut

Prejudiciële vraag

Kan artikel 4, punt 6, van kaderbesluit 2002/584 [van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten] ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het niet van toepassing is op feiten waarvoor door een rechterlijke instantie van een beslissingsstaat een vrijheidsstraf is opgelegd, wanneer die feiten in de uitvoeringsstaat slechts met een geldboete worden bestraft, waardoor de vrijheidsstraf in de uitvoerende lidstaat volgens het nationale recht van die staat niet ten uitvoer kan worden gelegd, met alle gevolgen van dien voor de sociale re-integratie van de veroordeelde persoon en diens familiale, sociale, economische of andere banden?

⁽¹⁾ Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten — Verklaringen van sommige lidstaten bij de aanneming van het kaderbesluit (PB L 190, blz. 1).

Beroep ingesteld op 4 september 2017 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek**(Zaak C-526/17)**

(2017/C 347/32)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Gattinara, P. Ondrůšek, A. Tokár, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vaststelling dat de Italiaanse Republiek, door de termijn voor de concessie van werken aan de autoweg A12 Civitavecchia-Livorno te verlengen tot 31 december 2046 zonder bekendmaking van een aankondiging van opdracht, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 2 en 58 van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB 2004, L 134, blz. 114), zoals gewijzigd;
- verwijzing van de Italiaanse Republiek in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie meent dat de verlenging van de concessie van werken aan autoweg A12 Civitavecchia-Livorno tot 31 december 2046 een wijziging vormt van een essentiële termijn van deze concessie; aangezien het een wezenlijke wijziging van deze concessie betreft, staat deze verlenging gelijk aan een nieuwe concessie van werken en moest zij als zodanig worden bekendgemaakt door middel van een aankondiging van opdracht. Aangezien geen aankondiging is bekendgemaakt, is de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 2 en 58 van richtlijn 2004/18/EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

GERECHT

Beschikking van het Gerecht van 19 juli 2017 — Yanukovych/Raad

(Zaak T-347/14 INTP) ⁽¹⁾

(„Procedure — Uitlegging van beschikking”)

(2017/C 347/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Olga Stanislavivna Yanukovych, als erfgename van Viktor Viktorovych Yanukovych (Kiev, Oekraïne) (vertegenwoordiger: T. Beazley, QC)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J.-P. Hix en P. Mahnič Bruni, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Bartelt en D. Gauci, daarna E. Paasivirta en J. Norris-Usher, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot uitlegging van de beschikking van 12 juli 2016, Yanukovych/Raad (T-347/14, EU:T:2016:433)

Dictum

- 1) Punt 3 van het dictum van de beschikking van 12 juli 2016, Yanukovych/Raad (T-347/14), dient aldus te worden uitgelegd dat het, met betrekking tot het verzoek tot nietigverklaring in het verzoekschrift, zowel de kosten van Viktor Viktorovych Yanukovych betreft als die van Olga Stanislavivna Yanukovych, als erfgename van Viktorovych Yanukovych.
- 2) Stanislavivna Yanukovych, als erfgename van Viktorovych Yanukovych, enerzijds, en de Raad van de Europese Unie, anderzijds, dragen elk hun eigen kosten van de uitleggingsprocedure.
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.
- 4) De minuut van de onderhavige beschikking wordt gehecht aan de minuut van de uitgelegde beschikking, in margine waarvan aantekening van de onderhavige beschikking wordt gedaan.

⁽¹⁾ PB C 253 van 4.8.2014.

Beroep ingesteld op 4 juli 2017 — Arca Capital Bohemia/Commissie

(Zaak T-440/17)

(2017/C 347/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Arca Capital Bohemia (Praag, Tsjechië) (vertegenwoordiger: M. Nedelka, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— besluit COMP/D3/PB/2017/026659 van de Commissie van 15 maart 2017, waarbij overeenkomstig verordening (EG) nr. 1049/2001 de toegang wordt geweigerd tot documenten die betrekking hebben op zaak COMP/SA.17006 — C 27/04 (ex CZ 49/03) — Agrobanka Praha a.s. en GE Capital Bank a.s., nietig verklaren;

- besluit C(2017) 3130 final van 4 mei 2017, waarbij besluit COMP/D3/PB/2017/026659 van 15 maart 2017 wordt bevestigd, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in haar eigen kosten en die van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. Eerste middel: de uitzonderingen van artikel 4, lid 2, eerste en derde streepje, van verordening (EG) nr. 1049/2001 zijn onjuist toegepast.
 - In dit verband voert verzoekster aan dat verweerster de relevante rechtspraak onjuist heeft toegepast, omdat deze volgens haar niet geldt in gevallen waarin het administratieve dossier is afgesloten. Bovendien bestaat er in zaken betreffende staatssteun een zeer groot openbaar belang bij de verkrijging van zoveel mogelijk informatie met het oog op het houden van toezicht op overheidsinstanties, en behoren in dergelijke zaken andere overwegingen te gelden voor op commerciële belangen gebaseerde argumenten dan die welke relevant zijn in zaken betreffende fusies of in kartelzaken.
2. Tweede middel: een hoger openbaar belang gebiedt openbaarmaking.
 - In dit verband voert verzoekster argumenten aan met betrekking tot de redenen voor de privatisering van de betrokken bank en de stabiliteit van de Tsjechische banksector.

Beroep ingesteld op 4 juli 2017 — Arca Capital Bohemia/Commissie

(Zaak T-441/17)

(2017/C 347/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Arca Capital Bohemia (Praag, Tsjechië) (vertegenwoordiger: M. Nedelka, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 van de Commissie van 13 maart 2017, waarbij overeenkomstig verordening (EG) nr. 1049/2001 gedeeltelijk de toegang wordt geweigerd tot documenten die betrekking hebben op zaak COMP/SA. 25076 (2011/NN) — Privatisation of Rental Housing — Karbon Invest, nietig verklaren;
- besluit C(2017) 3129 final van de Commissie van 4 mei 2017, waarbij besluit COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 van de Commissie van 13 maart 2017 wordt bevestigd, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in haar eigen kosten en die van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. Eerste middel: de uitzonderingen van artikel 4, lid 2, eerste en derde streepje, van verordening (EG) nr. 1049/2001 zijn onjuist toegepast.
 - In dit verband voert verzoekster aan dat verweerster de relevante rechtspraak onjuist heeft toegepast, omdat deze volgens haar niet geldt in gevallen waarin het administratieve dossier is afgesloten. Bovendien bestaat er in zaken betreffende staatssteun een zeer groot openbaar belang bij de verkrijging van zoveel mogelijk informatie met het oog op het houden van toezicht op overheidsinstanties, en behoren in dergelijke zaken andere overwegingen te gelden voor op commerciële belangen gebaseerde argumenten dan die welke relevant zijn in zaken betreffende fusies of in kartelzaken.

2. Tweede middel: een hoger openbaar belang gebiedt openbaarmaking.

- In dit verband betoogt verzoekster dat de privatisering in kwestie een zeer negatieve sociale impact had, en verwijst zij naar het wijdverbreide vermoeden dat bij het privatiseringsproces sprake was van onrechtmatig gedrag van overheidsinstanties.

Beroep ingesteld op 18 juli 2017 — Bowles/ECB

(Zaak T-447/17)

(2017/C 347/36)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Carlos Bowles (Frankfurt-am-Main, Duitsland) (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- dientengevolge,
 - nietig te verklaren het op 1 februari 2017 aan het personeel meegedeelde besluit 31 januari 2017 om [X] aan te stellen als adviseur van de president en coördinator van de Raad bij de directie, alsmede het besluit om verzoeker niet in dat ambt aan te stellen en het besluit om hem niet in de gelegenheid te stellen te solliciteren naar dat ambt;
 - nietig te verklaren het op 23 mei 2017 ontvangen besluit tot afwijzing van het bijzonder beroep van 16 mei 2017;
 - vergoeding te gelasten van verzoekers materiële schade bestaande in het verlies van een kans om te worden aangesteld in het ambt van adviseur van de president en coördinator van de Raad bij de directie;
 - vergoeding te gelasten van verzoekers immateriële schade, welke ex aequo et bono op het symbolisch bedrag van 1 EUR wordt begroot;
 - de verwerende partij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de beginselen van publiciteit, transparantie, gelijke behandeling en non-discriminatie alsmede van de artikelen 20.2 van het reglement van orde, 8 (a) van de arbeidsvoorwaarden, 1a.1.1 van de regels voor het personeel en de artikelen 2 en 3 VEU en 20 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. In dit verband stelt verzoeker dat hij niet de mogelijkheid heeft gehad om te solliciteren naar het ambt van adviseur van de president en coördinator van de Raad bij de directie, terwijl [X] wel die mogelijkheid heeft gehad.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van artikel 1a.7 van de regels voor het personeel, aangezien dat artikel alleen de rechtsgrondslag biedt voor de aanstelling van een sollicitant in het ambt van adviseur bij een lid van de directie en niet van een sollicitant in een post van adviseur bij de president en coördinator bij de directie, waardoor de verantwoordelijkheden eveneens op een hoger niveau komen te liggen dat die van een adviseur.
3. Derde middel, ontleend aan het ontbreken van raadpleging van het personeelscomité over het creëren van een nieuw ambt en over de wijziging van het niveau van de post van coördinator, hetgeen in strijd is met de artikelen 48 en 49 van de arbeidsvoorwaarden en het memorandum van overeenstemming.

4. Vierde middel, ontleend aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur wegens het ontbreken van een functieomschrijving voor het ambt van adviseur van de president en coördinator van de Raad bij de directie.

Beroep ingesteld op 20 juli 2017 — TL/CEPD

(Zaak T-452/17)

(2017/C 347/37)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: TL (vertegenwoordigers: T. Léonard en M. Cock, advocaten)

Verwerende partij: Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

Conclusies

- het besluit van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (ETGB) van 16 mei 2017 tot afwijzing van het verzoek om anonimisering van het arrest [vertrouwelijk] ⁽¹⁾ en de webpagina's die persoonsgegevens bevatten, is, doordat bij dit besluit de klacht wordt afgewezen op grond dat zij een verzoek om herziening inhoudt en in dit besluit niet wordt geantwoord op de argumenten van de klagende partij, in strijd met:
 - artikel 46, onder a), van verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1) alsook artikel 33 en artikel 34, lid 1, van besluit 2013/504/EU van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming van 17 december 2012 over de vaststelling van het reglement van orde (PB 2013, L 273, blz. 41), die zijn vastgesteld op grond van het voornoemde artikel 46, onder a), waarbij aan de ETGB de taak is toebedeeld om klachten te onderzoeken en de betrokkenen in kennis te stellen van het resultaat van zijn onderzoek;
 - artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat aan de instellingen en de organen van de Unie een algemene motiveringsplicht oplegt;
- vaststellen dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 46, onder c), van verordening (EG) nr. 45/2001, gelezen in het licht van artikel 8, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, voor zover de ETGB daarbij onbevoegd wordt geacht om verzoeksters klacht te onderzoeken;

bijgevolg:

- het bestreden besluit nietig verklaren;
- de ETGB verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. De ETGB heeft niet geantwoord op de klacht die verzoekster bij hem heeft ingediend. Het bestreden besluit is, doordat hierbij de klacht is afgewezen op grond dat zij een verzoek om herziening inhield en doordat in dit besluit niet is geantwoord op de argumenten die verzoekster tot staving van haar verzoek om anonimisering heeft aangevoerd, in strijd met artikel 46, onder a), van verordening (EG) nr. 45/2001, waarbij de ETGB de taak is toebedeeld om klachten te onderzoeken en de betrokkenen in kennis te stellen van het resultaat van zijn onderzoek alsook met artikel 33 en artikel 34, lid 1, van besluit 2013/504/EU van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming van 17 december 2012 over de vaststelling van het reglement van orde, die zijn vastgesteld op grond van het voornoemde artikel 46, onder a), krachtens welke de ETGB de klachten behandelt en de klager op de hoogte stelt van het resultaat van een klacht en van de genomen maatregelen. Verzoekster stelt dat de ETGB de klacht niet heeft behandeld aangezien hij ze ten onrechte als een verzoek om herziening heeft aangemerkt. Voorts is het bestreden besluit in strijd met artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat aan de instellingen en de organen van de Unie een algemene motiveringsplicht oplegt.

2. De ETGB heeft artikel 46, onder c), van verordening (EG) nr. 45/2001, gelezen in het licht van artikel 8, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden, doordat hij ten onrechte heeft aangenomen dat hij onbevoegd was om kennis te nemen van verzoeksters klacht.

⁽¹⁾ Weggelaten vertrouwelijke gegevens.

Beroep ingesteld op 20 juli 2017 — TV/Raad

(Zaak T-453/17)

(2017/C 347/38)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: TV (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;
- mitsdien,
- het besluit van 19 augustus 2016 om verzoeker na afloop van zijn proeftijd, dat wil zeggen op 1 september 2016, te ontslaan nietig verklaren;
 - het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 11 april 2017 tot afwijzing van verzoekers klacht van 4 november 2016 nietig verklaren;
 - verzoeker een vergoeding van 20 000 EUR toekennen voor de geleden immateriële schade;
 - de verwerende partij verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan niet-nakoming van de motiveringsplicht.
2. Tweede middel, ontleend aan de onwettigheid van het bestreden besluit, aangezien het de conclusie bevestigt van het advies van het beoordelingscomité (CORAP), dat zijn eigen beoordeling in de plaats van die van de beoordelaars heeft gesteld.
3. Derde middel, ontleend aan kennelijke fouten feitelijk en rechtens waardoor de redenen waarop het rapport aan het einde van de proeftijd berust ongeldig worden.
4. Vierde middel, ontleend aan het ontbreken van normale omstandigheden van de proeftijd.
5. Vijfde middel, ontleend aan niet-nakoming van de zorgplicht en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij is tevens van mening dat de hierboven uiteengezette onrechtmatigheden fouten van de verwerende partij vormen. Zij vraagt daarom ook om vergoeding van de immateriële schade die de betwiste besluiten hebben veroorzaakt.

Beroep ingesteld op 21 juli 2017 — Shindler e.a./Raad

(Zaak T-458/17)

(2017/C 347/39)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Italië) en 12 andere verzoekers (vertegenwoordiger: J. Fouchet, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- besluit (EU, Euratom) XT 21016/17, samen met de bijlage bij dit besluit XT 21016/17, ADD 1 REV 2, van de Raad van de Europese Unie van 22 mei 2017 waarbij machtiging wordt verleend om met het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland onderhandelingen te beginnen over een akkoord over de voorwaarden voor de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie, nietig te verklaren;
- bijgevolg,
 - de Raad van de Europese Unie te verwijzen in alle kosten van de procedure, daaronder begrepen advocatenkosten ten belope van 5 000 EUR;
 - onder alle voorbehoud en waarbij met name de SCP CORNILLE-POUYANNE, advocaten aan de balie van Bordeaux, zich het recht voorbehoudt alle nuttige opmerkingen te maken op de door het Gerecht van de Europese Unie bepaalde terechtzitting.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekende partijen twee middelen aan.

1. Eerste middel: externe onwettigheid van besluit (EU, Euratom) XT 21016/17, samen met de bijlage bij dit besluit XT 21016/17, ADD 1 REV 2, van de Raad van de Europese Unie van 22 mei 2017 waarbij machtiging wordt verleend om met het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland onderhandelingen te beginnen over een akkoord over de voorwaarden voor de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie (hierna: „bestreden besluit”). Dit middel bestaat uit twee onderdelen:
 - Eerste onderdeel: schending van het Euratom-Verdrag doordat het bestreden besluit en de bijlage daarbij voorzien in de automatische terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie samen met de terugtrekking uit de Unie zonder te voorzien in een afzonderlijke procedure van terugtrekking en onderhandeling.
 - Tweede onderdeel: inbreuk op de verdeling van de bevoegdheden tussen de Unie en de lidstaten doordat het bestreden besluit en de bijlage daarbij de Unie een buitengewone horizontale bevoegdheid verlenen de Unie om de onderhandelingen over een akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk aan te vatten en de mogelijkheid van een gemengd akkoord uitsluiten, zodat er geen enkel voornemen is om het eindakkoord door de lidstaten te laten ratificeren.
2. Tweede middel: interne onwettigheid van het bestreden besluit. Dit middel bestaat uit drie onderdelen:
 - Eerste onderdeel: schending van het beginsel van gelijke behandeling voor zover verwerende partij door de vaststelling van het bestreden besluit en van de bijlage daarbij een terugtrekkingsprocedure heeft aanvaard die wordt ingeleid zonder dat de Europese burgers die hun vaderland hebben verlaten, zich hebben kunnen uitspreken over het eventuele verlies van hun Europees burgerschap. Daardoor zou inbreuk zijn gemaakt op het recht om te worden gehoord en om zijn mening te kennen te geven door het uitbrengen van een stem bij een verkiezing met een Europese draagwijdte. Het bestreden besluit zou aldus bekrachtigen dat er een categorie van burgers van tweede klasse bestaat aan wie het stemrecht is ontnomen omdat zij gebruik hebben gemaakt van hun recht van vrij verkeer, zou bijgevolg het beginsel van gelijke behandeling van de burgers niet in acht hebben genomen. Verzoekende partijen zijn van mening dat hierbij sprake is van discriminatie van Europese burgers op grond van hun woonplaats.

- Tweede onderdeel: schending van artikel 203 VWEU doordat het bestreden besluit voorziet in de terugtrekking van de Britse landen en gebieden overzee (LGO) zonder dat de inwoners van de LGO hebben kunnen stemmen over de terugtrekking uit de associatieregeling waarin het Europees Verdrag voorziet, en zonder te verwijzen naar de specifieke procedure artikel 203 VWEU betreffende die inwoners, zodat het bestreden besluit ook de in artikel 199 VWEU geformuleerde vrijheid van vestiging schendt.
- Derde onderdeel: schending van het rechtszekerheidsbeginsel en van het beginsel van gewettigd vertrouwen doordat volgens verzoekende partijen het beginnen van onderhandelingen met een onzekere afloop over een akkoord inzake terugtrekking belangrijke gevolgen zal hebben voor de regels die rechten regelen die verzoekende partijen aan het Europees burgerschap ontleen, ofschoon laatstgenoemden door gebruik te maken van het vrije verkeer een gezins- en familieleven hebben opgebouwd in een andere lidstaat. Het bestreden besluit en de bijlage daarbij zouden dus niet voldoen aan de uit het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van gewettigd vertrouwen voortvloeiende eis van voorzienbaarheid van de rechtsregel en zouden ook inbreuk maken op de eerbiediging van het privé- en het gezinsleven.

Beroep ingesteld op 25 juli 2017 — TN/ENISA

(Zaak T-461/17)

(2017/C 347/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: TN (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Agentschap van de Europese Unie voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA)

Conclusies

- ENISA's besluit van 25 november 2016 houdende terugtrekking van zijn aanbod van een functie, volgens welk verzoeker tot hoofd van de afdeling Bedrijfsdiensten en Betrekkingen met Belanghebbenden zou worden benoemd, nietig verklaren;
- ENISA's besluit van 20 april 2017 houdende afwijzing van verzoekers klacht nietig verklaren;
- verzoeker schadevergoeding toekennen wegens geleden materiële en immateriële schade;
- ENISA verwijzen in alle kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan verweerders schending van zijn contractuele verplichtingen tegenover verzoeker.
 - Verzoeker stelt dat het aanbod niet kon worden teruggetrokken aangezien al een overeenkomst was gesloten en dit feit verweerders tegenargumenten ontkracht.
2. Tweede middel, ontleend aan een ongepaste behandeling van verzoekers persoonsgegevens en schending van artikel 12 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie, niet-nakoming van de zorgvuldigheidsplicht en schending van het recht op behoorlijk bestuur.
3. Derde middel, ontleend aan schending van het recht te worden gehoord.
 - Verzoeker is niet gehoord voorafgaand aan het bestreden besluit houdende terugtrekking van het aanbod van een functie.

Beroep ingesteld op 25 juli 2017 — TO/EEA

(Zaak T-462/17)

(2017/C 347/41)

Procestaal: Frans

Partijen*Verzoekende partij:* TO (vertegenwoordiger: N. Lhoëst, advocaat)*Verwerende partij:* Europees Milieuagentschap**Conclusies**

- nietigverklaring van het besluit van het Europees Milieuagentschap (EEA) van 22 september 2016 om de aanstelling van de verzoekende partij als arbeidscontractant te beëindigen;
- nietigverklaring van het besluit van het EEA van 20 april 2017 tot afwijzing van de door de verzoekende partij op 21 december 2016 ingediende klacht;
- veroordeling van het EEA tot betaling aan de verzoekende partij van een vergoeding berekend op basis van het verlies van vier jaarsalarissen, onder aftrek van de werkloosheidsuitkeringen die zij gedurende die periode zal ontvangen;
- veroordeling van het EEA tot betaling aan de verzoekende partij van een bedrag van 3 500 EUR ter vergoeding van de kosten in verband met de voortijdige beëindiging van haar huurcontract te Kopenhagen, onder voorbehoud van vermeerdering indien van toepassing;
- nietigverklaring van de salarisafrekening van de verzoekende partij over september 2016, met name voor zover deze niet het salaris voor 22 september 2016 bevat;
- veroordeling van het EEA tot betaling aan de verzoekende partij van een bedrag van 50 000 EUR ter vergoeding van de immateriële schade die zij heeft geleden door het ontslagbesluit van 22 september 2016;
- veroordeling van het EEA tot betaling aan de verzoekende partij van een bedrag van 5 000 EUR ter vergoeding van de immateriële schade die is ontstaan door de schending door het EEA van artikel 26 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie;
- veroordeling van het EEA tot betaling aan de verzoekende partij van een bedrag van 10 000 EUR ter vergoeding van de immateriële schade als gevolg van de psychologische druk die het EEA tijdens haar arbeidsongeschiktheid op haar heeft uitgeoefend;
- subsidiair, veroordeling van het EEA tot betaling aan de verzoekende partij van een maand opzegtermijn en van een vergoeding gelijk aan één derde van haar basissalaris per voltooide maand proeftijd overeenkomstig het bepaalde in artikel 84 RAP;
- verwijzing van het EEA in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij acht middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan de niet-toepasselijkheid van artikel 48, onder b), RAP.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van de artikelen 48, onder b), en 16, lid 2, RAP.
3. Derde middel, ontleend aan een exceptie van onwettigheid wegens discriminatie voor wat betreft artikel 48 onder b), RAP.
4. Vierde middel, ontleend aan schending van artikel 26 van het Statuut en van de rechten van de verdediging.
5. Vijfde middel, ontleend aan schending van verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1), en van artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
6. Zesde middel, ontleend aan schending van artikel 84 RAP, artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van de zorgplicht.

7. Zevende middel, ontleend aan een kennelijke beoordelingsfout.
8. Achtste middel, ontleend aan misbruik van bevoegdheid.

Beroep ingesteld op 26 juli 2017 — Barata/Parlement

(Zaak T-467/17)

(2017/C 347/42)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Carlos Manuel Henriques Barata (Lissabon, Portugal) (vertegenwoordigers: G. Pandey, D. Rovetta en V. Villante, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van de volgende besluiten en handelingen, indien nodig nadat eerst de Oproep tot het indienen van blijken van belangstelling EP/CAST/S/16/2016⁽¹⁾ krachtens artikel 277 VWEU onwettig en niet op verzoeker van toepassing zijn verklaard:
 - besluit 26/10/2016 van de directeur van de afdeling personeelszaken om verzoeker niet op te nemen op de ontwerplijst van kandidaat arbeidscontractanten in functiegroep I voor een tewerkstelling als chauffeur krachtens de zogenoemde CAST 2016/2017 selectieprocedure;
 - het via e-mail bekendgemaakte besluit van 28 november 2016 van het DG INLO van het Parlement tot bevestiging van bovengenoemd besluit om hem niet op te nemen op die ontwerplijst;
 - besluit 25/04/2017 van het secretariaat-generaal van het Europees Parlement, ondertekend door Klaus Welle en aan verzoeker meegedeeld bij aangetekende brief, tot afwijzing van de klacht die hij op 9 januari 2017 krachtens artikel 90, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie had ingediend;
- verwijzing van het Europees Parlement in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan en betoogt hij dat er sprake was van schending van artikel 25 van het Ambtenarenstatuut en van artikel 296 VWEU als gevolg van een kennelijke fout bij de beoordeling van zijn theoretische vaardigheden en bij de beoordeling van de feiten, gezien de onechtheid van de vragenlijst die zou overeenkomen met het document dat verzoeker tijdens de procedure had overgelegd. De kennelijke fout heeft plaatsgevonden als een gevolg van het ontbreken van toezicht door het Parlement op de zorgvuldigheid van een onderaannemer aan wie de beoordeling van de sollicitaties in de CAST selectieprocedure 2016 was toevertrouwd. Dit heeft als zodanig een tegengestelde werking gehad op de verplichting om verzoeker afdoende redenen voor zijn afwijzing te geven.

Verzoeker beroept zich voorts op schending van het recht op een doeltreffende rechterlijke bescherming, aangezien zijn rechten van verweer en zijn recht om te worden gehoord zijn geschonden, hetgeen heeft geleid tot schending van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Hij werpt tevens een exceptie van onwettigheid en van niet-toepasselijkheid op van de Oproep tot het indienen van blijken van belangstelling van de selectieprocedure EP/CAST/S/16/2016.

Ook heeft het Parlement ultra vires gehandeld door de selectieprocedure te delegeren aan de Ecole de Maîtrise Automobile (hierna: „onderaannemer”), die niet gebonden is aan het Ambtenarenstatuut noch aan de interne codes van gedrag van de EU. Volgens verzoeker is de Oproep daarmee in strijd met de aankondiging van de selectieprocedure en met artikel 30 van het Ambtenarenstatuut juncto bijlage III daarbij, waardoor bovengenoemde schending van het beginsel van behoorlijk bestuur wordt bevestigd.

Bovendien is er sprake van schending van artikel 1 van het Ambtenarenstatuut, van het beginsel van non-discriminatie en van het beginsel van evenredigheid met betrekking tot de uitvoering van de selectieprocedure door het Parlement en/of de onderaannemer en de beperking van de keuze van de tweede taal van kandidaten die gehoor hadden gegeven aan de Oproep.

Ten slotte is er sprake van schending van het beginsel van gelijke kansen alsmede van artikel 296, lid 2, VWEU en artikel 25 van het Ambtenarenstatuut, gelet op het verzuim van het EP en de onderaannemer om hun besluiten te motiveren, hetgeen is versterkt door het gebrek aan toezicht op de onderaannemer. Een en ander leidt tot schending van de Oproep voor de selectieprocedure EP/CAST/S/16/2016, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, van verzoekers gewettigde verwachtingen en van het gelijkheidsbeginsel.

⁽¹⁾ Oproep tot het indienen van blijken van belangstelling — Arbeidscontractanten — Functiegroep I — Chauffeurs (m/v) EP/CAST/S/16/2016 (PB 2016, C 131 A/01).

Beroep ingesteld op 31 juli 2017 — Haswani/Raad

(Zaak T-477/17)

(2017/C 347/43)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: George Haswani (Yabroud, Syrië) (vertegenwoordiger: G. Karouni, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2016/850 van de Raad van 27 mei 2016 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, nietig verklaren;
- uitvoeringsverordening (EU) 2016/840 van de Raad van 27 mei 2016 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, nietig verklaren;
- besluit (GBVB) 2017/917 van de Raad van 29 mei 2017 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, nietig verklaren;
- uitvoeringsverordening (EU) 2017/907 van de Raad van 29 mei 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, nietig verklaren;
- uitvoeringsbesluit (GBVB) 2017/1245 van de Raad van 10 juli 2017 houdende uitvoering van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, nietig verklaren;
- uitvoeringsverordening (EU) 2017/1241 van de Raad van 10 juli 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, nietig verklaren;
- en dientengevolge,
 - bevelen dat de naam van George Haswani wordt geschrapt van de bijlagen bij genoemde handelingen;
 - de Raad veroordelen tot betaling aan verzoeker van het bedrag van 100 000 EUR als morele schadevergoeding;
 - de Raad verwijzen in zijn eigen kosten en in de kosten die zijn gemaakt door verzoeker en waarvan hij in de loop van de procedure het bewijs zal overleggen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de in artikel 296, tweede alinea, VWEU verankerde motiveringsplicht. Verzoeker verwijt de Raad van de Europese Unie dat hij zich heeft beperkt tot vage en algemene overwegingen, zonder de specifieke en concrete redenen aan te geven waarom de Raad in de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid zich op het standpunt heeft gesteld dat de betrokken beperkende maatregelen ten aanzien van verzoeker moeten worden vastgesteld. Er zijn geen concrete en objectieve gegevens aangevoerd die aan verzoeker worden verweten en die de betrokken maatregelen kunnen rechtvaardigen.

2. Tweede middel: schending van het vereiste dat inbreuken op de grondrechten evenredig moeten zijn. Volgens verzoeker moeten de litigieuze maatregelen ongeldig worden verklaard aangezien zij niet evenredig zijn met het gestelde doel en een buitensporige inbreuk vormen op de vrijheid van onderneming en het recht van eigendom, die respectievelijk in de artikelen 16 en 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn verankerd. De onevenredigheid is het gevolg van het feit dat die maatregelen betrekking hebben op alle belangrijke economische activiteiten, zonder dat enig ander criterium wordt toegepast.
3. Derde middel: kennelijk onjuiste beoordeling en ontbreken van bewijzen, aangezien de Raad in zijn actereenvolgende motiveringen van de beperkende maatregelen elementen in aanmerking heeft genomen waarvoor kennelijk geen feitelijke grondslag bestaat, daar de aangevoerde feiten volstrekt ongegrond zijn.
4. Vierde middel: verzoek tot schadevergoeding, aangezien verzoeker en zijn gezin, doordat aan verzoeker ernstige doch niet bewezen feiten ten laste worden gelegd, aan gevaar worden blootgesteld. Dit toont aan hoe aanzienlijk de door verzoeker geleden schade is zodat zijn schadeverzoek gerechtvaardigd is.

Beroep ingesteld op 2 augustus 2017 — PO/EDEO

(Zaak T-479/17)

(2017/C 347/44)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: PO (vertegenwoordigers: N. de Montigny en J.-N. Louis, advocaten)

Verwerende partij: Europese Dienst voor extern optreden

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- te verklaren en vast te stellen,
 - de berekening van 10 november 2016 die haar is toegezonden door de afdeling human resources van EDEO en, voor zover nodig, de e-mail van 24 oktober 2016, waarbij diezelfde dienst haar aangeeft dat zij geen recht heeft op betaling van de schoolkosten van haar twee kinderen boven het maximumbedrag van artikel 15 van bijlage X bij het Ambtenarenstatuut, daar het om een verandering van school gaat;
 - voor zover nodig, de uitdrukkelijke afwijzing van haar klacht van 16 mei 2017;
 - worden nietig verklaard;
- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan een exceptie van onwettigheid, aangezien de berekening van 10 november 2016 (hierna: „bestreden individuele besluit”) alsmede de nota’s van 15 april en 22 september 2016 waarop die berekening is gebaseerd en de richtsnoeren in strijd zijn met het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: „Statuut”) en met bijlage X daarbij.
2. Tweede middel, ontleend aan een exceptie van onwettigheid, aangezien de nota’s waarop het bestreden individuele besluit is gebaseerd in strijd zijn met de richtsnoeren.
3. Derde middel, ontleend aan de onwettigheid van het bestreden individuele besluit en wel om de volgende redenen:
 - schending van de beginselen van voorzorg, gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid alsmede van het beginsel van behoorlijk bestuur en van hun verworven rechten;
 - schending van het recht op een gezinsleven en van het recht op onderwijs;

- schending van het beginsel van gelijke behandeling en van het verbod van discriminatie;
- ontbreken van een afweging van de belangen en van de eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel van de getroffen maatregel.

Beroep ingesteld op 7 augustus 2017 — SFP Asset Management e.a./GAR

(Zaak T-502/17)

(2017/C 347/45)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: SFP Asset Management, S.A. (Genève, Zwitserland), Twenty First Trade Inc. (Panama, Panama), Merlos Infor, S.L. (Badalona, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Gálvez Pascual, advocaat)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- te verklaren dat de GAR het Unierecht heeft geschonden door de vaststelling tijdens de bestuursvergadering van 7 juni 2017 van besluit SRB/EES/2017/08, waarbij de afwikkelingsregeling voor de financiële instelling Banco Popular Español, S.A., is vastgesteld, en
- bijgevolg die handeling, alsook de latere uitvoeringshandelingen die de GAR zou hebben vastgesteld, ex tunc nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in de zaken T-478/17, Mutualidad de la Abogacía en Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno en SFL/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-483/17, García Suárez e. a./Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-484/17, Fidesban e.a./Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-497/17, Sánchez del Valle en Calatrava Real State 2015/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, en T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — Ruiz Sacristán en Arias Mosquera/Commissie en GAR

(Zaak T-503/17)

(2017/C 347/46)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Jaime Ruiz Sacristán (Cuauhtémoc, Mexico), José María Arias Mosquera (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín en B. Fernández García, advocaten)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht om nietigverklaring van:

- het tijdens de bestuursvergadering van 7 juni 2017 genomen besluit (SRB/EES/2017/08) van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad tot vaststelling van de afwikkelingsregeling voor de instelling Banco Popular Español, S.A.;
- besluit (EU) 2017/1246 van de Commissie van 7 juni 2017 tot goedkeuring van de afwikkelingsregeling voor Banco Popular Español.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in de zaken T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía en Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno en SFL*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-483/17, *García Suárez e. a.*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-484/17, *Fidesban e.a.*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-497/17, *Sánchez del Valle en Calatrava Real State 2015*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, en T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — *Estévez Puerto e.a.*/Commissie en GAR

(Zaak T-504/17)

(2017/C 347/47)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: José Ramón Estévez Puerto (Jerez de la Frontera, Spanje) en 14 andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín en B. Fernández García, advocaten)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het tijdens de bestuursvergadering van 7 juni 2017 genomen besluit (SRB/EES/2017/08) van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad tot vaststelling van de afwikkelingsregeling voor de instelling Banco Popular Español, S.A., nietig te verklaren;
- besluit (EU) 2017/1246 van de Commissie van 7 juni 2017 tot goedkeuring van de afwikkelingsregeling voor Banco Popular Español nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in de zaken T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía en Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno en SFL*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-483/17, *García Suárez e. a.*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-484/17, *Fidesban e.a.*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-497/17, *Sánchez del Valle en Calatrava Real State 2015*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, en T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — *Inverni e.a.*/Commissie en GAR

(Zaak T-505/17)

(2017/C 347/48)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Inverni, SL (Madrid, Spanje), Inverindesa, SL (Madrid) en Isaac Ignacio Fernández Fernández (Oviedo, Spanje) (vertegenwoordigers: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín en B. Fernández García, advocaten)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het tijdens de bestuursvergadering van 7 juni 2017 genomen besluit (SRB/EES/2017/08) van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad tot vaststelling van de afwikkelingsregeling voor de instelling Banco Popular Español, S.A., nietig te verklaren;
- besluit (EU) 2017/1246 van de Commissie van 7 juni 2017 tot goedkeuring van de afwikkelingsregeling voor Banco Popular Español nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in de zaken T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía en Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* en *SFL*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-483/17, *García Suárez e. a.*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-484/17, *Fidesban e.a.*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-497/17, *Sánchez del Valle en Calatrava Real State 2015*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, en T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad.

Beroep ingesteld op 8 augustus 2017 — Makhlouf/Raad

(Zaak T-506/17)

(2017/C 347/49)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Rami Makhlouf (Damas, Syrië) (vertegenwoordiger: E. Ruchat, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- verzoekers vordering ontvankelijk en gegrond verklaren;
- dientengevolge besluit (PESC) 2017/917 van 29 mei 2017 en de uitvoeringshandelingen daarvan nietig verklaren, voor zover zij verzoeker betreffen;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: de bestreden handelingen schenden de rechten van de verdediging van verzoeker, met name zijn recht op een doeltreffende rechterlijke bescherming, dat is vastgelegd in de artikelen 6 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM), in artikel 215 VWEU en in de artikelen 41 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
2. Tweede middel: verweerder is zijn motiveringsplicht niet nagekomen aangezien de verstrekte motivering niet voldoet aan de verplichting die volgens artikel 6 EVRM, artikel 296 VWEU en artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie op de instellingen van de Europese Unie rust.
3. Derde middel: de Raad heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt wat verzoekers betrokkenheid bij de financiering van het Syrische regime betreft.
4. Vierde middel: de bestreden handelingen beperken op onjuiste en onevenredige wijze de grondrechten van verzoeker, in het bijzonder zijn recht op eigendom, dat is vastgelegd in artikel 1 van het aanvullend protocol nr. 1 bij het EVRM en artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zijn recht op de eerbiediging van zijn goede naam, dat is vastgelegd in de artikelen 8 en 10, lid 2, EVRM, zijn recht op het vermoeden van onschuld, dat is vastgelegd in artikel 6 EVRM en artikel 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en zijn vrijheid om te gaan en staan waar hij wil, die wordt gewaarborgd door artikel 2, lid 2, van protocol nr. 4 bij het EVRM.

5. Vijfde middel: de richtsnoeren betreffende de uitvoering en de evaluatie van restrictieve maatregelen (sancties) in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de EU zijn geschonden (doc. 15114/05 van de Raad van 2 december 2005).

**Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa/
Commissie en GAR**

(Zaak T-507/17)

(2017/C 347/50)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa (La Coruña, Spanje) (vertegenwoordigers: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín en B. Fernández García, advocaten)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het tijdens de bestuursvergadering van 7 juni 2017 genomen besluit (SRB/EES/2017/08) van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad tot vaststelling van de afwikkelingsregeling voor de instelling Banco Popular Español, S.A., nietig te verklaren;
- besluit (EU) 2017/1246 van de Commissie van 7 juni 2017 tot goedkeuring van de afwikkelingsregeling voor Banco Popular Español nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in de zaken T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía en Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno en SFL*/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-482/17, *Comercial Vasongada Recalde*/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-483/17, *García Suárez e. a./Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad*, T-484/17, *Fidesban e.a./Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad*, T-497/17, *Sánchez del Valle en Calatrava Real State 2015/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad*, en T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad*.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2017 — Financiere Tesalia e.a./Commissie en GAR

(Zaak T-508/17)

(2017/C 347/51)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Financiere Tesalia, SA (Luxemburg, Luxemburg), Cartera Zurbano, SA (Madrid, Spanje), Finexperta, SA (Madrid), Eurosigma, SA (Madrid) (vertegenwoordigers: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín en B. Fernández García, advocaten)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het tijdens de bestuursvergadering van 7 juni 2017 genomen besluit (SRB/EES/2017/08) van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad tot vaststelling van de afwikkelingsregeling voor de instelling Banco Popular Español, S.A., nietig te verklaren;

- besluit (EU) 2017/1246 van de Commissie van 7 juni 2017 tot goedkeuring van de afwikkelingsregeling voor Banco Popular Español nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in de zaken T-478/17, Mutuality de la Abogacía en Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno en SFL/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-483/17, García Suárez e. a./Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-484/17, Fidesban e.a./Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-497/17, Sánchez del Valle en Calatrava Real State 2015/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, en T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad.

Beroep ingesteld op 7 augustus 2017 — Cartera de Inversiones Melca e.a./Commissie en GAR

(Zaak T-509/17)

(2017/C 347/52)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Cartera de Inversiones Melca, SL (Avilés, Spanje), Servicios Inmobiliarios Avilés, SL (Avilés), Hotel Avilés, SA (Avilés), Arside Construcciones Mecánicas, SA (Carreño, Spanje) (vertegenwoordigers: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín en B. Fernández García, advocaten)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het tijdens de bestuursvergadering van 7 juni 2017 genomen besluit (SRB/EES/2017/08) van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad tot vaststelling van de afwikkelingsregeling voor de instelling Banco Popular Español, S.A., nietig te verklaren;
- besluit (EU) 2017/1246 van de Commissie van 7 juni 2017 tot goedkeuring van de afwikkelingsregeling voor Banco Popular Español nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in de zaken T-478/17, Mutuality de la Abogacía en Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno en SFL/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-483/17, García Suárez e. a./Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-484/17, Fidesban e.a./Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-497/17, Sánchez del Valle en Calatrava Real State 2015/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, en T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad.

Beroep ingesteld op 11 augustus 2017 — De Loecker/EDEO

(Zaak T-537/17)

(2017/C 347/53)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Stéphane De Loecker (Brussel, België) (vertegenwoordigers: J.-N. Louis en N. de Montigny, advocaten)

Verwerende partij: Europese Dienst voor extern optreden

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- te verklaren en vast te stellen,
 - het besluit van 10 oktober 2016, waarbij de Europese Dienst voor extern optreden het verzoek om bijstand heeft afgewezen dat De Loecker krachtens de artikelen 12 bis en 24 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie had ingediend, wordt nietig verklaard;
 - de Europese Dienst voor extern optreden wordt veroordeeld tot betaling van het bedrag van 250 000 EUR aan verzoeker ter vergoeding van de geleden immateriële schade;
 - de Europese Dienst voor extern optreden draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in verzoekers kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 266 VWEU, aangezien de verwerende partij met de vaststelling van het besluit van 10 oktober 2016, waarbij zij verzoekers verzoek om bijstand heeft afgewezen (hierna: „bestreden besluit”), de rechtsoverwegingen heeft miskend van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 16 december 2015, De Loecker/EDEO (F-34/15, EU:F:2015:153). Voorts heeft de verwerende partij geen rekening gehouden met de procedure die na het arrest van 14 februari 2017, Kerstens/Commissie (T-270/16 P, niet gepubliceerd, EU:T:2017:74), is uitgevoerd door het Bureau voor onderzoek en disciplinaire maatregelen van de Commissie.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van de rechten van de verdediging en, meer in het bijzonder, van het recht om te worden gehoord en van het recht op inzage in het dossier zoals dat voortvloeit uit artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Beroep ingesteld op 16 augustus 2017 — VF International/EUIPO — Virmani (ANOKHI)

(Zaak T-548/17)

(2017/C 347/54)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: VF International Sagl (Stabio, Zwitserland) (vertegenwoordiger: T. van Innis, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Virmani (München, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniebeeldmerk met het woorelement „ANOKHI” — inschrijvingsaanvraag nr. 13 025 382

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 26 mei 2017 in zaak R 2307/2015-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in zijn eigen kosten en in de kosten van verzoekster.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009;
- schending van artikel 85 van verordening nr. 207/2009 en regel 94 van verordening nr. 2868/95.

Beroep ingesteld op 14 augustus 2017 — Duym/Raad**(Zaak T-549/17)**

(2017/C 347/55)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* Frederik Duym (Oostende, België) (vertegenwoordiger: M. Velardo, advocaat)*Verwerende partij:* Raad van de Europese Unie**Conclusies**

- te verklaren en vast te stellen,
 - het besluit vervat in het schrijven van 7 oktober 2016 waarbij verzoeker definitief is uitgesloten van de procedure tot benoeming van een eenheidshoofd bij het DGA 3B Unit NL, en het daarop volgende besluit tot benoeming van [X] als hoofd van de Nederlandse vertaaleenheid (hierna: „bestreden besluit”), worden nietig verklaard;
 - de Raad wordt verwezen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan het ontbreken van motivering aangezien de Raad heeft geweigerd om verzoeker een schriftelijke en becijferde motivering te geven voor zijn uitsluiting van de procedure tot benoeming van een hoofd van de Nederlandse vertaaleenheid.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en een kennelijke beoordelingsfout, aangezien de jury niet alleen heeft nagelaten om de kandidaten te vergelijken op basis van een becijferde beoordeling, maar het dossier evenmin enig ander stuk bevat, zoals een samenvattend commentaar, waaruit blijkt dat er binnen de jury overeenstemming bestond over de benoeming van [X] in plaats van verzoeker.
3. Derde middel, ontleend aan schending van de kennisgeving van een interne vacature aangezien verzoekers beoordeling eveneens betrekking heeft gehad op de politieke rol van het hoofd van de vertaaleenheid, terwijl dit element niet werd genoemd in de kennisgeving van vacature en uit het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: „Statuut”) evenmin blijkt dat het hoofd van de vertaaleenheid een politieke rol heeft.
4. Vierde middel, ontleend aan miskennis van het dienstbelang en een kennelijke beoordelingsfout, aangezien er geen toetsing van de kennis van het Nederlands heeft plaatsgevonden, terwijl het om een Nederlandstalige eenheid ging. In dit verband werpt verzoeker krachtens artikel 277 VWEU een exceptie van onwettigheid op van de interne kennisgeving van vacature, gelet op artikel 7 van het Statuut. Die kennisgeving is in strijd met artikel 7 van het Statuut, omdat geen perfecte beheersing van het Nederlands wordt verlangd. Mitsdien vraagt verzoeker om in deze procedure *incidenter tantum* vast te stellen dat die kennisgeving onwettig is. Ten slotte wordt betoogd dat terwijl de andere vertaaldiensten van de instelling zich kunnen laten voorstaan op een eenheidshoofd met een perfecte kennis van de taal, dit niet het geval is voor de Nederlandse taal. Die taal wordt dus anders behandeld dan de andere talen, hetgeen in strijd is met artikel 1 van verordening nr. 1/1958 die aan alle talen dezelfde waarde toekent.

5. Vijfde middel, ontleend aan schending van het beginsel van gelijke behandeling en met name van artikel 1 *quinquies* van het Statuut wegens discriminatie op grond van geslacht en taal alsmede schending van het evenredigheidsbeginsel. Verzoeker is van mening dat het feit dat de talen die in het onderhoud kunnen worden gebruikt, beperkt is tot het Engels, een kennelijke schending van artikel 1 *quinquies* van het Statuut vormt, aangezien [X] het Engels als tweede taal had, terwijl het voor verzoekers slechts de derde taal was. Bovendien heeft hij duidelijk meer leidinggevende ervaring dan [X], zodat niet kan worden uitgesloten dat er sprake is geweest van discriminatie op grond van geslacht, aangezien uit andere elementen van het dossier blijkt dat de Raad bij de interne selectie de neiging heeft om vrouwen te kiezen ter compensatie van de benoeming van mannen in de externe procedure. Ten slotte is verzoeker van mening dat er sprake is van een irrationele keuze, aangezien één enkele taal is bevoordeeld en bevoorrecht, hetgeen in strijd is met het evenredigheidsbeginsel.

**Beroep ingesteld op 17 augustus 2017 — Staropilsen/EUIPO — Pivovary Staropramen
(STAROPILSEN; STAROPLZEN)**

(Zaak T-556/17)

(2017/C 347/56)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Staropilsen s. r. o. (Pilsen, Tsjechië) (vertegenwoordiger: A. Kodrasová, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Pivovary Staropramen s. r. o. (Praag, Tsjechië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniewoordmerk „STAROPILSEN; STAROPLZEN” — Uniemerken nr. 9 034 893

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 20 juni 2017 in zaak R 236/2017-4

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing;

— verwijzing van verweerder in de kosten.

Aangevoerd middel

— schending van artikel 53, lid 1, onder a), en artikel 8, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 9 augustus 2017 — Abdulkarim/Raad

(Zaak T-559/17)

(2017/C 347/57)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubai, Verenigde Arabische Emiraten) (vertegenwoordigers: J.-P. Buyle en L. Cloquet, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2017/917 van de Raad van 29 mei 2017 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, nietig verklaren, voor zover het verzoeker betreft;
- uitvoeringsverordening (EU) 2017/907 van de Raad van 29 mei 2017 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, nietig verklaren, voor zover het verzoeker betreft;
- de Raad verwijzen in de kosten, met inbegrip van verzoekers kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: verweerder heeft de feiten kennelijk onjuist opgevat voor zover hij zich op het standpunt heeft gesteld dat verzoeker het Syrische regime heeft gesteund. In dat verband worden tegen de overwegingen in de bestreden handelingen de hierna volgende argumenten aangevoerd:
 - Abdulkarim kan niet als een „belangrijk zakenman” worden beschouwd;
 - Hij heeft geen banden met het regime, oefent er geen invloed op uit en er bestaat geen reëel risico dat hij de in het licht van de situatie in Syrië vastgestelde beperkende maatregelen omzeilt;
 - Ook de omstandigheid dat verzoeker in het verleden betrokken was bij Alkarim For Trade and Industry L.L.C. of bij andere ondernemingen die actief zijn in de sector van olie, industriële olie, smeermiddelen en vetten in het Midden-Oosten kan niet tot gevolg hebben dat hij als een „belangrijk zakenman” wordt aangemerkt;
 - Hij verblijft niet in Syrië en is daar bijgevolg ook niet werkzaam.
2. Tweede middel: schending van het algemene beginsel van evenredigheid, aangezien de gevolgen van de bij de bestreden handelingen vastgestelde maatregelen van dien aard zijn dat zij op zich beschouwd, onevenredig zijn.
3. Derde middel: onevenredige schending van het recht op eigendom en het recht om een beroepsactiviteit uit te oefenen, aangezien de litigieuze maatregelen tot gevolg hebben dat verzoeker niet op vreedzame wijze van zijn eigendomsrecht en zijn economische vrijheid gebruik kan maken.
4. Vierde middel: misbruik van bevoegdheid, aangezien de bestreden handelingen zijn vastgesteld om andere dan de aangegeven doelen te bereiken, te weten om verzoeker van de markt te weren teneinde andere marktdeelnemers te bevoordelen, zodat die handelingen misbruik van bevoegdheid opleveren.
5. Vijfde middel: schending van de in artikel 296, tweede alinea, VWEU verankerde motiveringsplicht, aangezien de motivering van de bestreden handelingen in werkelijkheid louter formeel is en verweerder daar vermoedelijk niet over heeft nagedacht.

Beroep ingesteld op 15 augustus 2017 — L-Shop-Team/EUIPO (bags2GO)

(Zaak T-561/17)

(2017/C 347/58)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: L-Shop-Team GmbH (Dortmund, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Sautter, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniebeeldmerk met de woordellemen „bags2GO” — inschrijvingsaanvraag nr. 15 356 901

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 14 juni 2017 in zaak R 1650/2016-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 18 augustus 2017 — CheapFlights International/EUIPO — Momondo Group (Cheapflights)

(Zaak T-565/17)

(2017/C 347/59)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: CheapFlights International Ltd (Speenoge, Ierland) (vertegenwoordigers: A. von Mühlendahl en H. Hartwig, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Momondo Group Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniebeeldmerk met de woordellemen „Cheapflights” — inschrijvingsaanvraag nr. 3 485 349

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de grote kamer van beroep van het EUIPO van 1 juni 2017 in zaak R 1893/2011-G

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- EUIPO en Momondo Group Limited, indien deze laatste in de onderhavige procedure zou interveniëren, verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 64, lid 6, van verordening nr. 207/2009;
 - schending van artikel 75 van verordening nr. 207/2009;
 - schending van artikel 8, lid 3, van verordening nr. 216/96;
 - de bestreden beslissing bevat een groot aantal verklaringen waarin de geldigheid van verzoeksters merken in twijfel wordt getrokken of rechtstreeks wordt ontkend. De bestreden beslissing schaadt de belangen van verzoekster als houdster van geldig ingeschreven merken die niet eens onder verweerders bevoegdheid vallen.
-

Beroep ingesteld op 21 augustus 2017 — Disney Enterprises/EUIPO — Di Molfetta (DISNEY FROZEN)**(Zaak T-567/17)**

(2017/C 347/60)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* Disney Enterprises, Inc. (Burbank, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: M. Graf, advocaat)*Verwerende partij:* Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Italië)**Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO***Aanvrager van het betrokken merk:* verzoekende partij*Betrokken merk:* Uniebeeldmerk met de woordelijken „DISNEY FROZEN” — inschrijvingsaanvraag nr. 11 830 965*Procedure voor het EUIPO:* oppositieprocedure*Bestreden beslissing:* beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 12 mei 2017 in zaak R 2342/2016-5**Conclusies**

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 25 augustus 2017 — thyssenkrupp Electrical Steel en thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Commissie**(Zaak T-577/17)**

(2017/C 347/61)

*Procestaal: Engels***Partijen***Verzoekende partijen:* thyssenkrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen, Duitsland) en thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (Isbergues, Frankrijk) (vertegenwoordiger: M. Günes, advocaat)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

- de conclusie van de Commissie in document Ares(2017)3010674 van 15 juni 2017 dat een vergunning voor actieve veredeling van bepaalde elektroplaten met georiënteerde korrel (GOES) de wezenlijke belangen van producenten in de Unie niet zou schaden, nietig verklaren;
- verweerster overeenkomstig artikel 134, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan niet-nakoming van de motiveringsplicht.
 - In de conclusie van de Commissie dat aangaande de betreffende vergunningverlening voor actieve veredeling was voldaan aan de economische voorwaarden, ontbreekt een motivering waarop deze conclusie is gebaseerd.
2. Tweede middel, ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling van de feiten.
 - De conclusie van de Commissie dat de betreffende vergunningverlening voor actieve veredeling de wezenlijke belangen van producenten in de Unie niet zou schaden, is gebaseerd op een kennelijk onjuiste beoordeling van de feiten.
3. Derde middel, ontleend aan schending van artikel 211, lid 4, onder b), van het douanewetboek van de Unie ⁽¹⁾ (hierna: „DWU”) en de basisverordening ⁽²⁾.
 - Door tot de conclusie te komen dat aangaande de betreffende vergunningverlening voor actieve veredeling was voldaan aan de economische voorwaarden, heeft de Commissie nagelaten haar beoordeling te beperken tot de factoren opgenomen in artikel 211, lid 4, onder b), DWU en heeft zij haar beoordeling gebaseerd op factoren die alleen in de procedure van de basisverordening kunnen worden onderzocht.
4. Vierde middel, ontleend aan schending van artikel 295, lid 4, van de DWU-uitvoeringsverordening ⁽³⁾ en van de horizontale regels voor het functioneren van deskundigengroepen van de Commissie.
 - Daar waar de Commissie de conclusie over de economische voorwaarden aan de Groep douanedeskundigen heeft gedelegeerd, heeft zij artikel 259, lid 4, van de DWU-uitvoeringsverordening en haar horizontale regels voor de oprichting en het functioneren van haar deskundigengroepen, geschonden.
5. Vijfde middel, ontleend aan schending van verdedigingsrechten.
 - Door na te laten belangrijke gegevens over de betreffende vergunningaanvraag voor actieve veredeling, of niet-vertrouwelijke samenvattingen van de gegevens, zodanig gedetailleerd openbaar te maken dat het mogelijk wordt enig begrip te krijgen van de inhoud van de vertrouwelijk overgelegde informatie, heeft de Commissie verzoeksters' verdedigingsrechten geschonden.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB 2013, L 269, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 2009, L 343, blz. 5).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB 2015, L 343, blz. 558).

Beroep ingesteld op 28 augustus 2017 — Wall Street Systems UK/ECB

(Zaak T-579/17)

(2017/C 347/62)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Wall Street Systems UK Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: A. Csaki, advocaat)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (ECB)

Conclusies

- nietigverklaring van de beslissing van de Europese Centrale Bank (ECB) inzake de gunning van een opdracht aan een andere inschrijver, in de vorm van de beslissing in beroep van 17 augustus 2017, en van alle daarmee verband houdende toekomstige beslissingen;

— verwijzing van verweerster in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster de volgende middelen aan.

Verzoekster betwist verweersters beslissing inzake de gunning van een opdracht aan een andere inschrijver, in de vorm van de beslissing in beroep van 17 augustus 2017, met verzoek tot nietigverklaring van deze en toekomstige daarmee verband houdende beslissingen (inzonderheid enige gunning van een opdracht). Voornoemde beslissing vormt een inbreuk op besluit (EU) 2016/245 van de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾ en op het toepasselijke Unierecht, inzonderheid op de beginselen van transparantie, niet-discriminatie en een gunstige kosten-batenverhouding.

⁽¹⁾ Besluit (EU) 2016/245 van de Europese Centrale Bank van 9 februari 2016 tot vaststelling van de regels inzake aanbesteding (PB 2016, L 45, blz. 15).

Beroep ingesteld op 28 augustus 2017 — Unigroup/EUIPO — Pronova Laboratories (nailicin)

(Zaak T-587/17)

(2017/C 347/63)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Unigroup ApS (Lyngby, Denemarken) (vertegenwoordiger: M. Rijdsdijk, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Pronova Laboratories BV (Amsterdam, Nederland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniewoordmerk „nailicin” — inschrijvingsaanvraag nr. 14 096 499

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 9 juni 2017 in zaak R 2359/2016-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- Benelux-inschrijving nr. 894 557 niet-bewezen verklaren en de zaak terugverwijzen naar de oppositieafdeling of de kamer van beroep van het EUIPO;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van regel 19 van verordening nr. 2868/95 van de Commissie tot uitvoering van verordening nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk.
-

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)



Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL